

Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

► **B**

VERORDENING (EG) Nr. 800/1999 VAN DE COMMISSIE

van 15 april 1999

houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten

(PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Verordening (EG) nr. 1557/2000 van de Commissie van 17 juli 2000	L 179	6	18.7.2000
► <u>M2</u>	Verordening (EG) nr. 90/2001 van de Commissie van 17 januari 2001	L 14	22	18.1.2001
► <u>M3</u>	Verordening (EG) nr. 2299/2001 van de Commissie van 26 november 2001	L 308	19	27.11.2001
► <u>M4</u>	Verordening (EG) nr. 1253/2002 van de Commissie van 11 juli 2002	L 183	12	12.7.2002
► <u>M5</u>	Verordening (EG) nr. 444/2003 van de Commissie van 11 maart 2003	L 67	3	12.3.2003
► <u>M6</u>	Verordening (EG) nr. 2010/2003 van de Commissie van 14 november 2003	L 297	13	15.11.2003
► <u>M7</u>	Verordening (EG) nr. 671/2004 van de Commissie van 7 april 2004	L 105	5	14.4.2004
► <u>M8</u>	Verordening (EG) nr. 1713/2006 van de Commissie van 20 november 2006	L 321	11	21.11.2006
► <u>M9</u>	Verordening (EG) nr. 1847/2006 van de Commissie van 13 december 2006	L 355	21	15.12.2006
► <u>M10</u>	Verordening (EG) nr. 1913/2006 van de Commissie van 20 december 2006	L 365	52	21.12.2006
► <u>M11</u>	Verordening (EG) nr. 1001/2007 van de Commissie van 29 augustus 2007	L 226	9	30.8.2007

Gerectificeerd bij:

- **C1** Rectificatie PB L 180 van 15.7.1999, blz. 53 (800/1999)
- **C2** Rectificatie PB L 133 van 18.5.2002, blz. 43 (800/1999)
- **C3** Rectificatie PB L 59 van 4.3.2003, blz. 34 (800/1999)

**VERORDENING (EG) Nr. 800/1999 VAN DE COMMISSIE
van 15 april 1999**

**houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel
van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 ⁽²⁾, en met name op de artikelen 13 en 21 alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor landbouwproducten,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire stelsel voor de euro ⁽³⁾, en met name op de artikelen 3 en 9,

- (1) Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 604/98 ⁽⁵⁾, herhaaldelijk en ingrijpend is gewijzigd; dat, nu nieuwe wijzigingen nodig zijn, van de gelegenheid gebruik moet worden gemaakt om die verordening duidelijkheidshalve om te werken;
- (2) Overwegende dat krachtens de door de Raad vastgestelde algemene regels de restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs is geleverd dat de producten uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd; dat, wanneer voor alle derde landen dezelfde restitutie geldt, het recht op de restitutie in beginsel is verworven zodra de producten de markt van de Gemeenschap hebben verlaten; dat, indien de restitutie naar de bestemming van de producten is gedifferentieerd, het recht op de restitutie aan de invoer in een derde land is gekoppeld;
- (3) Overwegende dat de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake de landbouw in het kader van de Uruguayronde meebrengt dat voor de toekenning van restituties in de regel een uitvoercertificaat moet worden overgelegd waarin de restitutie vooraf is vastgesteld; dat het echter bij leveranties in de Gemeenschap aan internationale organisaties en aan strijdkrachten, bij leveranties voor proviandering en bij uitvoer van kleine hoeveelheden gaat om leveringen van zeer specifieke aard die economisch van ondergeschikt belang zijn; dat daarom een specifieke regeling zonder uitvoercertificaat is ingevoerd, zodat enerzijds deze uitvoer wordt vergemakkelijkt en anderzijds nodeloze administratieve rompslomp voor het bedrijfsleven en de betrokken overheidsinstanties wordt voorkomen;
- (4) Overwegende dat in de zin van deze verordening de dag van uitvoer de dag is waarop de douanediens de handeling aanvaardt waardoor de aangever te kennen geeft de producten waarvoor hij een uitvoerrestitutie aanvraagt, te willen uitvoeren; dat deze handeling tot doel heeft de aandacht van met name de douaneauto-

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24.5.1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 351 van 14.12.1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 80 van 18.3.1998, blz. 19.

▼B

riteiten erop te vestigen dat de betrokken transactie met financiële steun van de Gemeenschap plaatsvindt, opdat deze autoriteiten de nodige controles zullen uitvoeren; dat de producten op het tijdstip van deze aanvaarding onder douanecontrole worden geplaatst totdat zij daadwerkelijk worden uitgevoerd; dat die datum bepalend is voor de vaststelling van hoeveelheid, aard en kenmerken van het uitgevoerde product;

- (5) Overwegende dat wordt erkend dat bij zendingen in bulk of in niet-gestandaardiseerde eenheden de mogelijkheid bestaat dat de precieze nettomassa van de producten pas na het laden van het vervoermiddel bekend is; dat met het oog hierop dient te worden voorzien in een regeling om in de uitvoeraangifte een voorlopige massa te vermelden;
- (6) Overwegende dat, om een correcte toepassing mogelijk te maken van Verordening (EEG) nr. 386/90 van de Raad van 12 februari 1990 inzake de controle bij de uitvoer van landbouwproducten die in aanmerking komen voor restituties of andere bedragen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 163/94 ⁽²⁾, dient te worden bepaald dat de overeenstemming tussen de uitvoeraangifte en de landbouwproducten wordt geverifieerd op het tijdstip van het laden van de container, de vrachtwagen, het vaartuig of andere soortgelijke ► **C1** recipiënten ◀;
- (7) Overwegende dat voor de bepaling van de dag die in aanmerking moet worden genomen voor de vaststelling van de restitutie, een vereenvoudigde procedure moet worden gevolgd wanneer het producten betreft die herhaaldelijk in kleine hoeveelheden worden uitgevoerd;
- (8) Overwegende dat, om een eenvormige interpretatie van het begrip uitvoer uit de Gemeenschap te verkrijgen, als maatstaf dient te worden genomen het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap door het product;
- (9) Overwegende dat de exporteur of de vervoerder eventueel maatregelen moet nemen om te voorkomen dat de voor uitvoer bestemde producten bederven tijdens de periode van 60 dagen na het aanvaarden van de uitvoeraangifte en vóór het tijdstip waarop de producten het douanegebied van de Gemeenschap verlaten of hun bestemming bereiken; dat diepvriezen één van die maatregelen is, omdat daardoor de producten in goede staat kunnen worden bewaard; dat bijgevolg moet worden bepaald dat de producten tijdens de genoemde periode mogen worden diepgevroren;
- (10) Overwegende dat de bevoegde autoriteiten zich ervan dienen te vergewissen dat de producten die de Gemeenschap verlaten of die met het oog op bepaalde bestemmingen worden geleverd, dezelfde producten zijn als die waarvoor de douaneformaliteiten bij uitvoer werden vervuld; dat te dien einde, wanneer een product alvorens het douanegebied van de Gemeenschap te verlaten of een bijzondere bestemming te bereiken over het grondgebied van andere lidstaten wordt vervoerd, het controle-exemplaar T5 moet worden gebruikt dat is bedoeld in de artikelen 471 tot en met 495 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 502/1999 ⁽⁴⁾; dat het evenwel ter vereenvoudiging van de administratieve werkzaamheden wenselijk is in een soepelere procedure te voorzien dan die van het controle-exemplaar T5 voor die gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de regeling inzake vereenvoudigd communautair

⁽¹⁾ PB L 42 van 16.2.1990, blz. 6.

⁽²⁾ PB L 24 van 29.1.1994, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 65 van 12.3.1999, blz. 1.

▼B

douanevervoer per spoor of in grote containers als bedoeld in de artikelen 412 tot en met 442 van Verordening (EEG) nr. 2454/93, in welke regeling is bepaald dat, wanneer een vervoersbeweging binnen de Gemeenschap begint en daarbuiten dient te eindigen, bij het douanekantoor waaronder het grensstation ressorteert geen enkele formaliteit behoeft te worden vervuld;

- (11) Overwegende dat producten die zijn uitgevoerd met een verzoek om betaling van de restitutie en die het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten, soms, voordat ze uiteindelijk terechtkomen op een eindbestemming buiten het grondgebied van de Gemeenschap, weer in de Gemeenschap worden binnengebracht voor overlading of in het kader van doorvoerhandel; dat het gevaar bestaat dat dit ook gebeurt om andere redenen dan de eisen die het vervoer stelt, en met name in verband met speculatie; dat in die gevallen de inachtneming van de termijn van 60 dagen waarbinnen de producten in ongewijzigde staat het douanegebied van de Gemeenschap moeten verlaten, in gevaar komt; dat, om dergelijke situaties te voorkomen, duidelijk moet worden bepaald onder welke omstandigheden een dergelijke terugkeer van producten mogelijk is;
- (12) Overwegende dat alleen producten die in het vrije verkeer zijn gebracht en in voorkomend geval van oorsprong uit de Gemeenschap zijn, voor de in deze verordening vervatte regeling in aanmerking kunnen komen; dat in het geval van bepaalde samengestelde producten de restitutie niet voor de producten zelf wordt vastgesteld, maar onder verwijzing naar de basisproducten waaruit zij zijn samengesteld; dat het in de gevallen waarin voor één of meer bestanddelen de restitutie op een dergelijke wijze werd geïndividualiseerd, voldoende is dat dit bestanddeel, respectievelijk deze bestanddelen aan de bovenbedoelde voorwaarden voldoet, respectievelijk voldoen of daar niet meer aan voldoet, respectievelijk voldoen uitsluitend als gevolg van verwerking ervan in andere producten, om de toekenning van de restitutie, respectievelijk van het desbetreffende deel van de restitutie te rechtvaardigen; dat, om rekening te houden met de bijzondere situatie van bepaalde bestanddelen, een lijst moet worden vastgesteld van de producten waarvoor de restituties worden geacht voor een bestanddeel te zijn vastgesteld;
- (13) Overwegende dat in de artikelen 23 tot en met 26 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautaire douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 82/97 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, een omschrijving is gegeven van de niet-preferentiële oorsprong van goederen; dat voor de toekenning van de uitvoerrestitutie alleen producten die geheel en al in de Gemeenschap zijn verkregen of in de Gemeenschap een ingrijpende verwerking hebben ondergaan, worden geacht van oorsprong uit de Gemeenschap te zijn; dat, met het oog op een eenvormige toepassing in alle lidstaten, dient te worden verduidelijkt dat sommige mengsels van producten niet aan de voorwaarden voor de restitutie voldoen;
- (14) Overwegende dat de restitutievoet afhankelijk is van de tariefindeling van het product; dat deze indeling voor bepaalde mengsels, assortimenten en werken tot gevolg kan hebben dat een hogere restitutie wordt verleend dan economisch verantwoord is; dat derhalve bijzondere maatregelen moeten worden vastgesteld voor de bepaling van de restitutie voor mengsels, assortimenten en werken;
- (15) Overwegende dat, wanneer de restitutievoet naar gelang van de bestemming van de producten verschilt, men zich ervan dient te

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 17 van 21.1.1997, blz. 1.

▼B

vergewissen dat het product is ingevoerd in het derde land of in één van de derde landen waarvoor de restitutie werd vastgesteld; dat voor uitvoertransacties die recht geven op een klein bedrag aan restitutie, een versoepeling hiervan zonder bezwaar mogelijk is, voorzover de uitvoertransacties ten aanzien van de aankomst ter bestemming van de producten voldoende waarborgen bieden; dat met de betrokken bepaling wordt beoogd tot een administratieve vereenvoudiging te komen wat de overlegging van bewijsstukken betreft;

- (16) Overwegende dat, wanneer de restitutie op de dag waarop zij vooraf wordt vastgesteld, voor alle bestemmingen dezelfde is, in sommige gevallen een verplichte bestemming geldt; dat deze omstandigheid als een differentiatie van de restitutie moet worden beschouwd ingeval op de dag van uitvoer een lagere restitutie van toepassing is dan de op de dag van de vaststelling vooraf geldende restitutie, in voorkomend geval aangepast naar de datum van uitvoer;
- (17) Overwegende dat, wanneer de restitutie naar de bestemming van de uitgevoerde producten is gedifferentieerd, het bewijs moet worden geleverd dat het betrokken product in een derde land is ingevoerd; dat de vervulling van de douaneformaliteiten bij invoer met name bestaat in het betalen van de invoerrechten die gelden om het product op de markt van het betrokken derde land te kunnen afzetten; dat, gezien de uiteenlopende situaties die in de derde landen van invoer bestaan, de overlegging dient te worden aanvaard van de op de invoer betrekking hebbende douanedocumenten die een garantie van de aankomst ter bestemming van de uitgevoerde producten bieden en tegelijk kunnen worden verkregen op een wijze die het handelsverkeer zo weinig mogelijk belemmert;
- (18) Overwegende dat, om het de communautaire exporteurs gemakkelijker te maken bewijzen van de aankomst ter bestemming te verkrijgen, moet worden bepaald dat verklaringen inzake de aankomst ter bestemming van de uit de Gemeenschap uitgevoerde landbouwproducten waarvoor een gedifferentieerde restitutie geldt, worden afgegeven door op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde firma's die door de lidstaten zijn erkend; dat de erkenning van deze firma's onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt, die per geval tot erkenning van deze firma's overgaan aan de hand van bepaalde bestaande richtsnoeren; dat ter verduidelijking van de situatie de voornaamste richtsnoeren in deze verordening dienen te worden opgenomen;
- (19) Overwegende dat, om de uitvoertransacties waarvoor naar gelang van de bestemming verschillende restituties worden toegekend, met de andere uitvoertransacties op gelijke voet te stellen, dient te worden bepaald dat een gedeelte van de restitutie, berekend op basis van met name de laagste restitutievoet, wordt uitbetaald zodra de exporteur het bewijs heeft geleverd dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten;
- (20) Overwegende dat, wanneer de restitutie afhankelijk is van de bestemming en de bestemming wordt gewijzigd, de restitutie voor de werkelijke bestemming van de producten moet worden betaald, maar nooit meer dan de restitutie voor de vooraf vastgestelde bestemming; dat, om het misbruik tegen te gaan dat erin bestaat systematisch de restitutie te laten vaststellen voor de bestemming waarvoor de hoogste restitutie geldt, een sanctie moet worden toegepast wanneer in geval van wijziging van de bestemming de restitutie voor de werkelijke bestemming lager is dan die voor de vooraf vastgestelde bestemming; dat deze bepaling consequenties heeft voor de berekening van het deel van de restitutie dat mag worden betaald zodra de exporteur het bewijs levert dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten;

▼B

- (21) Overwegende dat in de artikelen 23 tot en met 26 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 een omschrijving van de niet-preferentiële oorsprong van goederen is gegeven en dat het dienstig is in bepaalde gevallen het in artikel 24 bedoelde criterium van een ingrijpende be- of verwerking toe te passen voor de opnieuw ingevoerde producten om te beoordelen of de eerder uitgevoerde producten hun bestemming hebben bereikt;
- (22) Overwegende dat sommige uitvoertransacties aanleiding kunnen geven tot verlegging van het handelsverkeer; dat, om een dergelijke verlegging te voorkomen, bij deze transacties aan betaling van de restitutie niet alleen de voorwaarde dient te worden verbonden dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, maar ook de voorwaarde dat het product in een derde land is ingevoerd of een ingrijpende be- of verwerking heeft ondergaan; dat voorts in sommige gevallen de betaling van de restitutie afhankelijk kan worden gesteld van aanvullende bewijzen dat het product daadwerkelijk op de markt is gebracht in het derde land van invoer of een ingrijpende be- of verwerking heeft ondergaan;
- (23) Overwegende dat, wanneer het product is vernietigd of ernstig is beschadigd voordat het in een derde land op de markt is gebracht of een ingrijpende verwerking heeft ondergaan, de restitutie als onverschuldigd wordt beschouwd; dat aan de exporteur de mogelijkheid dient te worden geboden aan te tonen dat de uitvoer heeft plaatsgevonden onder economische voorwaarden die het onder normale omstandigheden mogelijk zouden hebben gemaakt de transactie te verrichten;
- (24) Overwegende dat communautaire financiering van een uitvoertransactie niet gerechtvaardigd is, wanneer wordt vastgesteld dat het niet om een normale handelstransactie gaat, aangezien er geen echt economisch doel mee wordt beoogd en een en ander uitsluitend is opgezet om een door de Gemeenschap gefinancierd economisch voordeel te verkrijgen;
- (25) Overwegende dat moet worden voorkomen dat financiële middelen van de Gemeenschap worden toegekend voor economische transacties die niet aan een van de doeleinden van de uitvoerrestitutieregeling beantwoorden; dat het gevaar dat dergelijke transacties worden opgezet, bestaat ten aanzien van voor een restitutie in aanmerking komende producten waarop bij wederinvoer in de Gemeenschap zonder dat deze producten in een derde land een ingrijpende be- of verwerking hebben ondergaan, krachtens een preferentiële overeenkomst of een besluit van de Raad een lager recht dan het normale recht of een nulrecht zou worden toegepast; dat de desbetreffende maatregelen alleen voor de gevoeligste producten dienen te gelden om de bezwaren die er voor de exporteurs aan zijn verbonden, te beperken;
- (26) Overwegende dat het, om de onzekerheid voor de exporteurs te beperken, dienstig is om producten die niet eerder dan twee jaar na de dag van uitvoer opnieuw in de Gemeenschap worden ingevoerd, van toepassing van de maatregelen inzake de terugbetaling van de restituties vrij te stellen;
- (27) Overwegende dat enerzijds de lidstaten in staat moeten worden gesteld de restitutie niet toe te kennen of terug te vorderen wanneer overduidelijk is gebleken dat de transactie niet aan het doel van de uitvoerrestitutieregeling beantwoordt, en dat anderzijds moet worden voorkomen dat de nationale overheidsdiensten te zwaar worden belast door een verplichting alle gevallen van invoer systematisch te controleren;
- (28) Overwegende dat de producten van een zodanige kwaliteit dienen te zijn dat zij op het grondgebied van de Gemeenschap onder normale omstandigheden in de handel kunnen worden gebracht; dat evenwel rekening dient te worden gehouden met de bijzon-

▼B

- dere verplichtingen die voortvloeien uit de normen die in de derde landen van bestemming van kracht zijn;
- (29) Overwegende dat voor sommige producten het recht op de restitutie verloren kan gaan wanneer deze producten niet langer van gezonde handelskwaliteit zijn;
- (30) Overwegende dat, wanneer bij uitvoer een vooraf vastgestelde of in het kader van een inschrijving bepaalde restitutie wordt toegekend, geen uitvoerheffing wordt toegepast, daar de uitvoer moet geschieden onder de voorwaarden die vooraf zijn vastgesteld of in het kader van de inschrijving zijn bepaald; dat op overeenkomstige wijze moet worden bepaald dat, wanneer bij uitvoer een uitvoerheffing wordt toegepast die vooraf is vastgesteld of in het kader van een inschrijving is bepaald, deze uitvoer onder de gestelde voorwaarden moet geschieden en er bijgevolg geen uitvoerrestitutie kan worden toegekend;
- (31) Overwegende dat, om voor de exporteurs de financiering van hun uitvoertransacties te vergemakkelijken, de lidstaten dienen te worden gemachtigd de restitutie geheel of gedeeltelijk aan de exporteurs voor te schieten zodra de uitvoeraangifte of de betalingsaangifte is aanvaard, op voorwaarde dat door het stellen van een zekerheid wordt gewaarborgd dat dit voorschot zal worden terugbetaald zo later mocht blijken dat de restitutie niet had mogen worden betaald;
- (32) Overwegende dat het vóór de uitvoer betaalde bedrag moet worden terugbetaald, wanneer blijkt dat er geen recht op de uitvoerrestitutie of er slechts recht op een lagere restitutie bestaat; dat, om misbruik te voorkomen, er bij een dergelijke terugbetaling een extra bedrag moet worden betaald; dat in geval van overmacht dit extra bedrag niet verschuldigd is;
- (33) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 565/80 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2026/83 ⁽²⁾ de algemene bepalingen zijn vastgesteld ten aanzien van de betaling, vóór de uitvoer, van een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestitutie;
- (34) Overwegende dat in artikel 4, leden 5 en 6, van Verordening (EEG) nr. 565/80 is voorgeschreven dat de dag waarop de basisproducten onder douanecontrole worden geplaatst, bepalend is voor de restitutievoet of voor de uit te voeren aanpassingen van de geldende restitutievoet;
- (35) Overwegende dat de datum die bepalend is, derhalve de dag moet zijn waarop de douaneautoriteiten de aangifte aanvaarden waarin de betrokkene te kennen geeft voornemens te zijn de producten of goederen onder het in artikel 4 of 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 bedoelde stelsel te plaatsen en deze na verwerking of opslag met toekenning van een restitutie uit te voeren; dat die aangifte de nodige gegevens voor de berekening van de restituties moet bevatten;
- (36) Overwegende dat de betaling van de restituties vóór de verwerking tot doel heeft de communautaire producten gelijk te stellen met de producten die met het oog op verwerking en wederuitvoer worden ingevoerd uit derde landen;
- (37) Overwegende dat ten aanzien van de productiemethoden voor verwerkte producten en de procedures voor de controle daarop enige soepelheid is vereist; dat artikel 115 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 in het kader van de regeling actieve verdeling in een equivalentiestelsel voorziet;
- (38) Overwegende dat, met het oog op een beter beheer van de bestaande opslagcapaciteit, dient te worden voorzien in een regeling

⁽¹⁾ PB L 62 van 7.3.1980, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 199 van 22.7.1983, blz. 12.

▼B

volgens welke vervanging door equivalente producten kan worden toegestaan voor in bulk opgeslagen basisproducten of tussenproducten die na verwerking zullen worden uitgevoerd;

- (39) Overwegende dat producten die niet voor restituties in aanmerking kunnen komen, geen equivalente producten kunnen zijn;
- (40) Overwegende dat volgens het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 3002/92 van de Commissie van 16 oktober 1992 tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen inzake de controle op het gebruik en/of de bestemming van producten uit interventie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 770/96 ⁽²⁾, interventieproducten de voorgeschreven bestemming moeten bereiken; dat hieruit voortvloeit dat deze producten niet door equivalente producten kunnen worden vervangen;
- (41) Overwegende dat een termijn voor de uitvoer van de betrokken producten moet worden vastgesteld; dat bij de vaststelling van die termijn rekening moet worden gehouden met de regeling inzake uitvoercertificaten en voorfixatiecertificaten;
- (42) Overwegende dat het wenselijk is te bepalen dat in geval van opslag vóór de uitvoer uitsluitend behandelingen die geschikt zijn om de bewaring van de betrokken producten of goederen in ongewijzigde staat te garanderen, mogen worden uitgevoerd; dat ter verduidelijking dient te worden bepaald dat deze behandelingen niet van invloed zijn op de toe te passen restitutie;
- (43) Overwegende dat in artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 is bepaald dat een bedrag dat gelijk is aan de uitvoerrestitutie, wordt betaald zodra de producten of goederen onder het stelsel van douane-entrepots of vrije zones zijn gebracht; dat dient te worden toegestaan dat deze producten of goederen na de aanvaarding van de betalingsaangifte worden vervoerd naar een andere lidstaat dan die waar een aanvang is gemaakt met de betaling, om aldaar te worden opgeslagen en er later te worden uitgevoerd; dat de producten of goederen vergezeld dienen te gaan van een controle-exemplaar T5 om het bewijs te kunnen leveren dat zij de Gemeenschap hebben verlaten; dat, om het risico te vermijden dat tweemaal wordt betaald, in de uitvoeraangifte bepaalde vermeldingen dienen te worden opgenomen die het betaalorgaan van de lidstaat waar de uitvoeraangifte is aanvaard, ervan op de hoogte brengen dat met de procedure voor de betaling van de restitutie reeds een aanvang is gemaakt;
- (44) Overwegende dat de restitutie niet wordt toegekend wanneer de termijn voor de uitvoer of voor het leveren van de bewijzen die nodig zijn om de betaling van de restitutie te verkrijgen, is overschreden; dat maatregelen moeten worden genomen die overeenkomen met die welke zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3403/93 ⁽⁴⁾;
- (45) Overwegende dat in de lidstaten producten die met het oog op bepaalde bestemmingen worden geleverd, vrij van invoerrechten uit derde landen mogen worden ingevoerd; dat producten uit de Gemeenschap op dezelfde voet dienen te worden behandeld als uit derde landen ingevoerde producten, voorzover de betrokken afzet een bepaalde omvang heeft; dat deze situatie zich met name voordoet voor producten die worden gebruikt voor de proviandering van schepen en luchtvaartuigen;

⁽¹⁾ PB L 301 van 17.10.1992, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 104 van 27.4.1996, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 205 van 3.8.1985, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 310 van 14.12.1993, blz. 4.

▼B

- (46) Overwegende dat in de specifieke gevallen van proviandering van schepen en luchtvaartuigen en van levering aan strijdkrachten bijzondere regels voor de bepaling van de restitutievoet kunnen gelden;
- (47) Overwegende dat de producten die als scheepsproviand aan boord van schepen worden gebracht, bestemd zijn voor verbruik aan boord; dat deze producten, die worden verbruikt in ongewijzigde staat of na aan boord te zijn toeberaid, in aanmerking komen voor de restitutie die geldt voor de producten in ongewijzigde staat; dat in het geval van luchtvaartuigen de producten wegens plaatsgebrek moeten worden toeberaid voordat zij aan boord worden gebracht; dat, met het oog op harmonisatie, regels moeten worden vastgesteld die het mogelijk maken dat voor landbouwproducten die aan boord van luchtvaartuigen worden verbruikt, dezelfde restituties gelden als die welke worden toegekend voor producten die worden verbruikt na aan boord van een schip te zijn toeberaid;
- (48) Overwegende dat de handel voor de proviandering van schepen of luchtvaartuigen een zeer specifiek karakter draagt dat de instelling van een bijzondere regeling voor het voorschieten van de restitutie rechtvaardigt; dat de aan bevoorradingsdepots geleverde producten en goederen later voor proviandering moeten worden geleverd; dat de leveranties aan deze depots wat het recht op de restitutie betreft niet met definitieve uitvoer kunnen worden gelijkgesteld;
- (49) Overwegende dat, ingeval bij toepassing van de bovenbedoelde voorschotregeling later zou blijken dat de restitutie niet had mogen worden betaald, de exporteur ten onrechte een kosteloos krediet zou hebben gekregen; dat bijgevolg passende maatregelen moeten worden genomen om een dergelijk ongerechtvaardigd voordeel te voorkomen;
- (50) Overwegende dat, om de communautaire producten concurrerend te houden die aan platforms in gebieden in de nabijheid van de lidstaten worden geleverd, de voor proviandering binnen de Gemeenschap geldende restitutie moet worden toegekend; dat betaling van een restitutievoet die hoger is dan de laagste die voor leveranties op een bepaalde plaats van bestemming geldt, alleen gerechtvaardigd is als met voldoende zekerheid kan worden uitgemaakt dat de goederen de betrokken bestemming hebben bereikt; dat de bevoorrading van platforms in geïsoleerde maritieme zones noodzakelijkerwijs gespecialiseerd werk is, zodat het mogelijk moet zijn op dergelijke leveranties voldoende controle uit te oefenen; dat het dienstig is voor deze leveranties de restitutievoet toe te passen die geldt voor proviandering binnen de Gemeenschap, op voorwaarde dat adequate controlemaatregelen worden vastgesteld; dat voor leveranties van kleinere omvang een vereenvoudigde procedure kan gelden; dat de breedte van de territoriale wateren uiteenloopt van 3 tot 12 mijl naar gelang van de lidstaat en dat het derhalve eveneens dienstig is de leveranties aan alle platforms buiten de driemijlszone met uitvoer gelijk te stellen;
- (51) Overwegende dat, wanneer een militair vaartuig van een lidstaat in volle zee wordt bevoorrad door een militair vaartuig dat deze activiteit vanuit een haven van de Gemeenschap ontplooit, van een officiële autoriteit een bewijsstuk kan worden verkregen waarin de betrokken leverantie wordt bevestigd; dat het dienstig is voor deze leveranties dezelfde restitutievoet toe te passen als die welke voor proviandering in een haven van de Gemeenschap geldt;
- (52) Overwegende dat het wenselijk is dat voor landbouwproducten die voor de proviandering van schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, dezelfde restitutie geldt ongeacht of deze aan boord van

▼B

- een schip of luchtvaartuig worden gebracht dat zich in de Gemeenschap of daarbuiten bevindt;
- (53) Overwegende dat voor de proviandering in derde landen directe of indirecte leveranties mogelijk zijn; dat voor elke leverantievorm een specifieke controleregeling moet worden ingesteld;
- (54) Overwegende dat op grond van artikel 161, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 het eiland Helgoland niet als een bestemming kan worden beschouwd die recht geeft op restituties; dat het verbruik van landbouwproducten uit de Gemeenschap op het eiland Helgoland dient te worden vergemakkelijkt en dat daartoe de nodige maatregelen moeten worden genomen;
- (55) Overwegende dat sinds de inwerkingtreding van de interimovereenkomst inzake handel en een douane-unie tussen de Gemeenschap en San Marino ⁽¹⁾ het grondgebied van deze staat geen deel meer uitmaakt van het douanegebied van de Gemeenschap; dat krachtens de artikelen 1, 5 en 7 van deze overeenkomst binnen de douane-unie hetzelfde prijsniveau geldt voor landbouwproducten, zodat er geen economische reden is uitvoerrestituties toe te kennen voor landbouwproducten uit de Gemeenschap die naar San Marino worden verzonden;
- (56) Overwegende dat, indien later afwijzend wordt beschikt op een verzoek om terugbetaling of kwijtschelding van de rechten, de producten eventueel in aanmerking zullen kunnen komen voor een uitvoerrestitutie of in voorkomend geval zullen worden onderworpen aan een heffing of belasting bij uitvoer; dat derhalve specifieke bepalingen dienen te worden vastgesteld;
- (57) Overwegende dat legereenheden die in een derde land zijn gestationeerd doch niet onder dat land ressorteren, en in een derde land gevestigde internationale organisaties en diplomatieke vertegenwoordigingen zich over het algemeen met vrijdom van invoerbelastingen bevoorraden; dat voor legereenheden die ressorteren onder een lidstaat of onder een internationale organisatie waarvan ten minste één lidstaat deel uitmaakt, voor internationale organisaties waarvan ten minste één lidstaat deel uitmaakt, en voor diplomatieke vertegenwoordigingen specifieke maatregelen kunnen worden genomen die behelzen dat het bewijs van invoer door middel van een bijzonder document wordt geleverd;
- (58) Overwegende dat moet worden bepaald dat de restitutie wordt betaald door de lidstaat op het grondgebied waarvan de uitvoeraangifte is aanvaard;
- (59) Overwegende dat het kan voorkomen dat als gevolg van omstandigheden die niet aan de exporteur zijn toe te rekenen, het controle-exemplaar T5 niet kan worden overgelegd hoewel het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten of een bijzondere bestemming heeft bereikt; dat dergelijke situaties een belemmering voor de handel kunnen vormen; dat in die gevallen andere documenten als gelijkwaardig dienen te worden erkend;
- (60) Overwegende dat voor een goed administratief beheer dient te worden verlangd dat de aanvraag en alle andere voor de betaling van de restitutie benodigde documenten binnen een redelijke termijn worden ingediend behalve in geval van overmacht, waartoe met name de omstandigheid wordt gerekend dat deze termijn niet in acht kon worden genomen als gevolg van een administratieve vertraging die niet aan de exporteur is toe te rekenen;
- (61) Overwegende dat de termijn waarbinnen de uitvoerrestituties worden betaald, van lidstaat tot lidstaat verschilt; dat ter voorkoming van mededingingsverstoringen een eenvormige maximumtermijn

⁽¹⁾ PB L 359 van 9.12.1992, blz. 13.

▼B

voor de betaling van deze restituties door de betaalorganen dient te worden ingevoerd;

- (62) Overwegende dat de uitvoer van zeer kleine hoeveelheden producten geen economisch belang vertegenwoordigt en dat de behandeling van de betrokken transacties een onnodige extra belasting voor de bevoegde instanties kan betekenen; dat de bevoegde diensten van de lidstaten de mogelijkheid dienen te hebben voor dergelijke uitvoertransacties geen restituties te betalen;
- (63) Overwegende dat volgens de geldende communautaire reglementering uitvoerrestituties uitsluitend op basis van objectieve criteria, met name inzake hoeveelheid, aard en kenmerken van het uitgevoerde product en de geografische bestemming ervan, worden toegekend; dat het, gezien de opgedane ervaring, met het oog op de bestrijding van onregelmatigheden, en vooral van fraude, ten nadele van de Gemeenschapsbegroting noodzakelijk is in de terugvordering van de onverschuldigd betaalde bedragen en in de toepassing van sancties te voorzien om de exporteurs ertoe aan te sporen de communautaire reglementering na te leven;
- (64) Overwegende dat, om te garanderen dat het stelsel van uitvoerrestituties goed functioneert, sancties moeten worden toegepast ongeacht het subjectieve aspect van de schuld; dat het evenwel dienstig is in bepaalde gevallen, en met name wanneer het een duidelijke vergissing betreft die door de bevoegde autoriteiten als zodanig wordt erkend, van de toepassing van sancties af te zien en in zwaardere sancties te voorzien voor het geval van opzet; dat deze maatregelen noodzakelijk zijn en dat zij evenredig en voldoende afschrikwekkend moeten zijn en in alle lidstaten eenvormig moeten worden toegepast;
- (65) Overwegende dat het, om een gelijke behandeling van de exporteurs in de lidstaten te garanderen, dienstig is op het gebied van de uitvoerrestituties uitdrukkelijk te bepalen dat wie een onverschuldigd betaald bedrag heeft ontvangen, daarover rente moet vergoeden, en voorts de nadere regels inzake de betaling daarvan te preciseren; dat, om de financiële belangen van de Gemeenschap beter te beschermen, met name dient te worden bepaald dat deze verplichting in geval van overdracht van het recht op de restitutie tot de cessionaris wordt uitgebreid; dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) voor de ontvangsten uit hoofde van teruggevorderde bedragen, rente en sanctiebedragen moet worden gecrediteerd in overeenstemming met de in artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1287/95 ⁽²⁾ vervatte beginselen;
- (66) Overwegende dat, om ervoor te zorgen dat in het kader van de terugvordering van de onverschuldigd betaalde bedragen het beginsel van het gewettigde vertrouwen in de hele Gemeenschap eenvormig wordt toegepast, de voorwaarden dienen te worden vastgesteld waaronder een beroep op dit beginsel kan worden gedaan, onverminderd de behandeling van de onverschuldigd betaalde bedragen waarin is voorzien in met name de artikelen 5 en 8 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad;
- (67) Overwegende dat de exporteur met name verantwoordelijk moet zijn voor de handelingen van derden die het mogelijk zouden maken ten onrechte de nodige documenten voor de betaling van de restituties te verkrijgen;
- (68) Overwegende dat de betrokken comités van beheer geen advies hebben uitgebracht binnen de door de voorzitter bepaalde termijn,

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 125 van 8.6.1995, blz. 1.

▼B

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I
WERKINGSSFEER EN DEFINITIES

Artikel 1

Onverminderd afwijkende bepalingen in bijzondere Gemeenschapsregelingen voor bepaalde producten worden in deze verordening voor het stelsel van restituties bij uitvoer, hierna „restituties” genoemd, dat bij:

- artikel 3 van Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad ⁽¹⁾ (oliën en vetten),
- artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad ⁽²⁾ (melk en zuivelproducten),
- artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad ⁽³⁾ (rundvlees),
- artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad ⁽⁴⁾ (varkensvlees),
- artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad ⁽⁵⁾ (eieren),
- artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad ⁽⁶⁾ (slachtpluimvee),
- artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad ⁽⁷⁾ (suiker, isoglucose en inulinestroop),
- de artikelen 55 en 56 van Verordening (EEG) nr. 822/77 van de Raad ⁽⁸⁾ (wijn),
- artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad (granen),
- artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad ⁽⁹⁾ (rijst),
- artikel 35 van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad ⁽¹⁰⁾ (groenten en fruit), en
- de artikelen 16, 17 en 18 van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad ⁽¹¹⁾ (op basis van groenten en fruit verwerkte producten),

is ingevoerd, gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen vastgesteld.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) — „producten”: de in artikel 1 opgesomde producten en de goederen;
 - „basisproducten”: producten die bestemd zijn om na verwerking tot verwerkte producten of tot goederen te worden uitgevoerd;

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽⁶⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁷⁾ PB L 177 van 1.7.1987, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 84 van 27.3.1987, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽¹⁰⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

▼B

goederen die bestemd zijn om na verwerking te worden uitgevoerd, worden eveneens als basisproducten beschouwd,

- „verwerkte producten”: producten die zijn verkregen door verwerking van basisproducten en waarvoor een restitutie bij uitvoer geldt,
 - „goederen”: in bijlage B bij Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie ⁽¹⁾ opgenomen goederen;
- b) „rechten bij invoer”: de douanerechten en heffingen van gelijke werking, en andere belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen voor het handelsverkeer die op bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;
- c) „lidstaat van uitvoer”: de lidstaat waar de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard;
- d) „vaststelling vooraf van de restitutie”: de vaststelling vooraf van de restitutievoet op de dag waarop een uitvoer- of voorfixatiecertificaat wordt aangevraagd; deze restitutievoet wordt eventueel aangepast op basis van de geldende maandelijksse verhogingen en correcties;
- e) „gedifferentieerde restitutie”:
- de vaststelling van verschillende restitutievoeten voor hetzelfde product naar gelang van het derde land van bestemming, of
 - de vaststelling van één of meer restitutievoeten voor hetzelfde product voor bepaalde derde landen van bestemming, en de niet-vaststelling van een restitutie voor een of meer andere derde landen;
- f) „gedifferentieerd gedeelte van de restitutie”: het gedeelte van de restitutie dat overeenstemt met de volledige restitutie, verminderd met de restitutie die werd of moet worden betaald, nadat overeenkomstig artikel 18 het bewijs is geleverd dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten;
- g) „uitvoer”: het vervullen van de douaneformaliteiten bij uitvoer gevolgd door het verlaten van de producten van het douanegebied van de Gemeenschap;
- h) „controle-exemplaar T5”: het in ►**M5** de artikelen 912 bis tot en met 912 octies ◀ van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde document;
- i) „exporteur”: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die recht heeft op de restitutie. Wanneer gebruik moet of kan worden gemaakt van een uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restitutie, heeft de houder van het certificaat of eventueel de cessionaris recht op de restitutie. De exporteur in de zin van de douanewetgeving kan, rekening gehouden met de privaatrechtelijke betrekkingen tussen marktdeelnemers, een andere zijn dan de exporteur in de zin van deze verordening, tenzij in de gemeenschappelijke marktordeningen anders is bepaald;
- j) „voorschot op de restitutie”: de betaling van ten hoogste het bedrag van de uitvoerrestitutie zodra de aangifte ten uitvoer is aanvaard;

▼M8**▼B**

- l) „in het kader van een inschrijving vastgestelde restitutie”: de restitutie waarvoor de exporteur heeft aangeboden uit te voeren en die in het kader van een inschrijving is aanvaard;

⁽¹⁾ PB L 136 van 31.5.1994, blz. 5.

▼ B

- m) „douanegebied van de Gemeenschap”: de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 bedoelde gebieden;
- n) „restitutienomenclatuur”: landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽¹⁾;
- o) „uitvoercertificaat”: het document bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie ⁽²⁾;

▼ M11

- p) „perifere restitutiezone”: alle bestemmingen waarvoor hetzelfde gedifferentieerde gedeelte van de restitutie, voor zover dat niet gelijk is aan nul, geldt voor een bepaald product, met uitzondering van de voor dat product in bijlage XI vastgestelde uitgesloten bestemmingen;
- q) „hinterland”: een derde land zonder eigen zeehaven, waarvoor gebruik wordt gemaakt van de zeehaven van een ander derde land.

▼ B

2. Voor de toepassing van deze verordening worden de in het kader van een inschrijving bepaalde restituties als vooraf vastgestelde restituties beschouwd.

3. Wanneer in één aangifte ten uitvoer verscheidene van elkaar verschillende codes van de restituenomenclatuur of de gecombineerde nomenclatuur zijn vermeld, worden de gegevens betreffende elk van die codes als een afzonderlijke aangifte beschouwd.

TITEL II

UITVOER NAAR DERDE LANDEN

HOOFDSTUK 1

Recht op restitutie

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 3

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 18, 20 en 21 van deze verordening en artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2988/95 van de Raad ⁽³⁾, ontstaat het recht op restitutie:

- bij het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap, wanneer voor alle derde landen eenzelfde restitutievoet van toepassing is;
- bij invoer in een bepaald derde land, wanneer voor dit derde land een gedifferentieerde restitutievoet van toepassing is.

Artikel 4

1. ► **M3** Het recht op restitutie geldt alleen wanneer een uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restitutie wordt overgelegd, behalve bij uitvoer van goederen.

⁽¹⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 331 van 2.12.1988, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1.

▼B

Voor het verkrijgen van een restitutie is evenwel geen certificaat vereist:

- wanneer de per aangifte ten uitvoer uitgevoerde hoeveelheden niet groter zijn dan de hoeveelheden die zijn vermeld in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 1291/2000,
- in de gevallen als bedoeld in de artikelen 6, 36, 40, 44 en 45 en in artikel 46, lid 1,
- voor leveringen die bestemd zijn voor in derde landen gestationeerde strijdkrachten van de lidstaten. ◀

2. In afwijking van lid 1 is een uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restitutie ook geldig voor de uitvoer van een product dat onder een andere productcode van twaalf cijfers valt dan die welke in vak 16 van het certificaat is vermeld, indien beide producten behoren tot:

- dezelfde categorie als bedoeld in artikel 13 bis, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 3719/88, of
- dezelfde productgroep, voorzover deze productgroep daartoe is bepaald volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of het overeenkomstige artikel van één van de overige verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening.

In de in de eerste alinea bedoelde gevallen gelden de volgende voorwaarden:

- indien de restitutievoet voor het werkelijke product gelijk is aan of hoger is dan de restitutievoet voor het in vak 16 van het certificaat vermelde product, wordt deze laatste voet toegepast;
- indien de restitutievoet voor het werkelijke product lager is dan de restitutievoet voor het in vak 16 van het certificaat vermelde product, wordt de restitutie betaald welke voortvloeit uit de toepassing van de restitutie voor het werkelijke product, behoudens overmacht verminderd met 20 % van het verschil tussen de restitutie voor het in vak 16 van het certificaat vermelde product en de restitutie voor het werkelijke product.

Wanneer het bepaalde in het tweede streepje van de tweede alinea en het bepaalde in artikel 18, lid 3, onder b), van toepassing zijn, wordt de op de restitutie voor het werkelijke product en de werkelijke bestemming toe te passen vermindering berekend over het verschil tussen de restitutie voor het product en de bestemming die in het certificaat zijn vermeld, en de restitutie voor het werkelijke product en de werkelijke bestemming.

▼M8

Voor de toepassing van dit lid worden de restitutievoeten in aanmerking genomen die golden op de dag waarop de certificaataanvraag is ingediend. Zo nodig worden deze restitutievoeten op de dag van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer aangepast.

▼B

3. Wanneer lid 1 of lid 2 en artikel 51 op dezelfde uitvoertransactie van toepassing zijn, wordt het bedrag dat uit de toepassing van lid 1 of lid 2 voortvloeit, verlaagd met het op grond van artikel 51 toepasselijke sanctiebedrag.

Artikel 5

1. Onder de dag van uitvoer wordt verstaan de dag waarop de douaneautoriteit de aangifte ten uitvoer aanvaardt, waarin is vermeld dat een restitutie zal worden gevraagd.

2. De dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard, is bepalend voor:

▼B

- a) de toe te passen restitutievoet, ingeval de restitutie niet vooraf werd vastgesteld,
 - b) de in voorkomend geval uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet, ingeval de restitutie vooraf werd vastgesteld,
 - c) de vaststelling van hoeveelheid, aard en kenmerken van het uitgevoerde product.
3. Elke handeling die dezelfde rechtsgevolgen heeft als de aanvaarding van de aangifte ten uitvoer, wordt met die aanvaarding gelijkgesteld.
4. Op het document dat bij de uitvoer wordt gebruikt om een restitutie te verkrijgen moeten alle nodige gegevens voor de berekening van de restitutie worden vermeld, en met name:
- a) voor producten:
 - de, eventueel vereenvoudigde, omschrijving van de producten volgens de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties en de code van de restitutienuomenclatuur en, voorzover nodig voor de berekening van de restitutie, de samenstelling van de betrokken producten of een verwijzing naar deze samenstelling;
 - de nettomassa van de producten, of, in voorkomend geval, de hoeveelheid in de voor de berekening van de restitutie in aanmerking te nemen meeteenheid;
 - b) voor goederen is het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1222/94 van toepassing.
5. Op het tijdstip van deze aanvaarding of van de in lid 3 bedoelde handeling worden de producten overeenkomstig artikel 4, punten 13 en 14, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 onder douanecontrole geplaatst totdat zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten.
6. In afwijking van artikel 282, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2454/93, kan in de vergunning om een vereenvoudigde aangifte ten uitvoer in te dienen worden bepaald dat de vereenvoudigde aangifte een schatting van de nettomassa van de producten moet bevatten, wanneer, bij producten die in bulk of in niet-gestandaardiseerde eenheden worden uitgevoerd, het gewicht alleen exact kan worden vastgesteld nadat het vervoermiddel geladen is.

De aanvullende aangifte waarin het exacte gewicht wordt aangegeven, moet onmiddellijk na het laden worden ingediend. Zij moet vergezeld gaan van schriftelijke bewijsstukken waaruit de exact geladen nettomassa blijkt.

▼M2

Voor de hoeveelheid boven 110 % van de geschatte nettomassa wordt geen restitutie toegekend. Wanneer de daadwerkelijk geladen massa minder bedraagt dan 90 % van de geschatte nettomassa, wordt de restitutie voor de daadwerkelijk geladen nettomassa verlaagd met 10 % van het verschil tussen de restitutie voor 90 % van de geschatte nettomassa en de restitutie voor de daadwerkelijk geladen massa. Wanneer de uitvoer plaatsvindt via vervoer over zee of over de binnenwateren en de exporteur een door de voor het vervoermiddel verantwoordelijke instantie geviseerd bewijs kan overleggen waaruit blijkt dat het onvolledig laden van zijn goederen te wijten is aan omstandigheden die te maken hebben met de aard van de vervoerwijze of aan het feit dat een of meerdere andere exporteurs te veel hebben geladen, wordt de restitutie evenwel betaald voor de daadwerkelijk geladen nettomassa. Indien de exporteur gebruik heeft gemaakt van de bij artikel 283 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 voorziene domiciliëringsprocedure, is het bepaalde in deze alinea van toepassing op voorwaarde dat het rectificeren van de boeken waarin de exportproducten zijn geregistreerd, door de douaneautoriteiten is toegestaan.

▼ M2

Als producten in niet-gestandaardiseerde eenheden worden beschouwd: levende dieren, (halve) karkassen, voor- en achtervoeten, voorstukken, hammen, schouders, buiken en karbonadestrengen.

▼ M8**▼ M2**

7. Ieder die producten uitvoert waarvoor hij om toekenning van de restitutie verzoekt, is verplicht:

- a) de aangifte ten uitvoer in te dienen op het douanekantoor dat bevoegd is voor de plaats waar de producten worden geladen voor het vervoer met het oog op uitvoer;
- b) dit douanekantoor ten minste 24 uur vóór het begin van de belading ervan in kennis te stellen dat de voor uitvoer bestemde producten worden geladen en aan te geven hoe lang het laden ervan naar verwachting zal duren. De bevoegde autoriteiten kunnen besluiten tot toepassing van een andere termijn dan 24 uur.

Als plaats van inlading voor het vervoer van producten die bestemd zijn voor uitvoer kan worden beschouwd:

- voor producten die worden uitgevoerd in containers, de plaats waar de producten in de containers worden geladen;
- voor producten die worden uitgevoerd in bulk of in zakken, kartons, dozen, flessen e.d. die niet in containers worden geladen, de plaats waar deze producten worden geladen in het vervoermiddel waarmee zij het douanegebied van de Gemeenschap zullen verlaten.

Het bevoegde douanekantoor kan toestemming verlenen de producten te laden nadat de aangifte ten uitvoer is aanvaard en voordat de onder b) bedoelde termijn is verstreken.

Het bevoegde douanekantoor moet in staat zijn de fysieke controle uit te voeren en de voor identificatie vereiste maatregelen te nemen voor het vervoer naar het kantoor van uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap.

Indien een lidstaat om redenen die verband houden met de bestuurlijke inrichting of om andere gerechtvaardigde redenen besluit dat het in de eerste alinea bepaalde niet kan worden toegepast, mag de aangifte ten uitvoer slechts worden ingediend bij een bevoegd douanekantoor in de betrokken lidstaat en moet, indien een fysieke controle overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 386/90 plaatsvindt, in voorkomend geval een ter controle aangeboden geladen product geheel worden uitgeladen. Het product hoeft echter niet geheel te worden uitgeladen wanneer de bevoegde autoriteiten kunnen garanderen dat er een afdoende fysieke controle zal plaatsvinden.

▼ M11

8. Goederen waarvoor een uitvoerrestitutie wordt gevraagd, moeten worden verzegeld door of onder controle van het douanekantoor van uitvoer. Artikel 340 bis en artikel 357, leden 2, 3 en 4, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 zijn van overeenkomstige toepassing.

▼ B*Artikel 6*

In afwijking van het bepaalde in artikel 5, lid 2, kan de lidstaat, wanneer de uitgevoerde hoeveelheden niet meer bedragen dan 5 000 kg per code van de restitutenomenclatuur voor de sector granen of 500 kg per code van de restitutenomenclatuur of van de gecombineerde nomenclatuur voor producten van de andere sectoren en wanneer herhaaldelijk dergelijke uitvoertransacties plaatsvinden, toestaan dat de laatste dag van de maand in aanmerking wordt genomen, hetzij voor de vaststelling van de toe te passen restitutievoet, hetzij voor de bepaling van de aanpassingen die eventueel moeten worden aangebracht indien de restitutie vooraf is vastgesteld.

▼B

Wanneer de restitutie vooraf of in het kader van een inschrijving is vastgesteld, dient het certificaat tot en met de laatste dag van de maand van uitvoer te gelden.

De exporteur aan wie toestemming wordt verleend van deze procedure gebruik te maken, mag voor de in de eerste alinea bedoelde hoeveelheden niet de normale procedure volgen.

▼M10

Het ontstaansfeit voor de wisselkoers dat geldt voor de restitutie, is het in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1913/2006 van de Commissie ⁽¹⁾ bedoelde ontstaansfeit.

▼B*Artikel 7*

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 14 en 20 mag de restitutie slechts worden uitbetaald indien het bewijs is geleverd dat de producten waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, uiterlijk zestig dagen na die aanvaarding in ongewijzigde staat het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten.

De hoeveelheden producten die bij de vervulling van de douaneformaliteiten bij uitvoer als monster zijn genomen en later niet zijn teruggegeven, worden evenwel geacht niet te zijn weggenomen van de nettomassa van de producten waaruit zij zijn genomen.

2. Voor de toepassing van deze verordening worden voor de bevoorrading van boor- of productieplatforms als bedoeld in artikel 44, lid 1, onder a), geleverde producten geacht het douanegebied van de Gemeenschap te hebben verlaten.

3. Het invriezen van de producten laat het bepaalde in lid 1 onverlet.

Dit geldt eveneens voor herverpakking, op voorwaarde dat het product daardoor niet van onderverdeling van de restitutenomenclatuur verandert of het goed niet van onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur. Deze herverpakking mag eerst plaatsvinden nadat de douaneautoriteiten daarmee hebben ingestemd.

Bij herverpakking wordt het controle-exemplaar T5 van de desbetreffende aantekening voorzien.

Het aanbrengen of wijzigen van etiketten kan worden toegestaan onder dezelfde voorwaarden als de in de tweede en de derde alinea bedoelde herverpakking.

4. Indien de in lid 1 vermelde termijn ten gevolge van overmacht niet in acht kon worden genomen, kan deze termijn op verzoek van de exporteur worden verlengd met een door de bevoegde instantie van de lidstaat van uitvoer op grond van de aangevoerde omstandigheid nodig geoordeelde termijn.

Artikel 8

Indien een product waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, alvorens het douanegebied van de Gemeenschap te verlaten, over een ander communautair grondgebied dan dat van de lidstaat van uitvoer wordt vervoerd, wordt het bewijs dat dit product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, geleverd door overlegging van het naar behoren van de desbetreffende aantekening voorziene origineel van het controle-exemplaar T5.

►C1 De vakken 33, 103, 104 en, in voorkomend geval, 105 van het controle-exemplaar worden ingevuld ◄. Vak 104 wordt van de desbetreffende aantekening voorzien.

⁽¹⁾ PB L 365 van 21.12.2006, blz. 52.

▼ M11

Indien een restitutie wordt aangevraagd, moet in vak 107 een van de in bijlage XII vastgestelde vermeldingen worden aangebracht.

▼ B*Artikel 9*

1. Voor het verlenen van een restitutie bij uitvoer over zee gelden de volgende bijzondere bepalingen.

a) Wanneer het controle-exemplaar T5 of het nationale document dat als bewijs geldt dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, door de bevoegde instanties is geïnspecteerd, mogen, behoudens overmacht, de betrokken producten in geval van overlading niet meer dan 28 dagen in een of meer andere in dezelfde lidstaat of een andere lidstaat gelegen havens blijven. Deze termijn geldt niet wanneer de betrokken producten de laatste haven in het douanegebied van de Gemeenschap binnen de oorspronkelijke termijn van 60 dagen hebben verlaten.

b) De restitutie wordt pas betaald nadat

— de exporteur heeft verklaard dat de producten niet in een andere haven van de Gemeenschap worden overgeladen

of

— aan het betaalorgaan het bewijs is overgelegd dat aan het bepaalde onder a) is voldaan. Dit bewijs omvat met name het document of de documenten — of een kopie of fotokopie daarvan — betreffende het vervoer vanaf de eerste haven waar de onder a) genoemde documenten zijn geïnspecteerd tot in het derde land waar de betrokken producten moeten worden gelost.

De in het eerste streepje bedoelde verklaringen worden door het betaalorgaan op passende wijze steekproefsgewijs gecontroleerd. Daarbij wordt overlegging van de in het tweede streepje bedoelde bewijzen geëist.

Bij uitvoer met een schip dat, zonder aan te leggen in een andere haven van de Gemeenschap, een rechtstreekse dienst met een haven in een derde land onderhoudt, mogen de lidstaten voor de toepassing van het eerste streepje een vereenvoudigde procedure toepassen.

▼ M4

c) In plaats van de onder b) bedoelde voorwaarden kan de lidstaat van bestemming van het controle-exemplaar T5 of de lidstaat waar een nationaal document als bewijs wordt gebruikt, voorschrijven dat het controle-exemplaar T5 of het nationale document dat als bewijs geldt dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, pas wordt geïnspecteerd na overlegging van een vervoersdocument waarop een eindbestemming is vermeld die buiten het douanegebied van de Gemeenschap ligt.

▼ M9

In dat geval wordt door de bevoegde instantie van de lidstaat waarvoor het controle-exemplaar T5 bestemd is, of door de bevoegde instantie van de lidstaat die een nationaal document als bewijs gebruikt, in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming” onder de rubriek „Opmerkingen” van het controle-exemplaar T5, of onder de overeenkomstige rubriek op het nationale document, een van de in bijlage I bis opgenomen vermeldingen aangebracht.

▼ M4

De juiste toepassing van de bepalingen van deze letter wordt door het betaalorgaan op passende wijze steekproefsgewijs gecontroleerd.

▼ M8

d) Wanneer wordt vastgesteld dat niet aan de onder a) genoemde voorwaarden is voldaan, geldt voor de toepassing van artikel 50 het aantal dagen waarmee de termijn van 28 dagen is overschreden,

▼M8

als het aantal dagen waarmee de in artikel 7 bedoelde termijn is overschreden.

▼B

2. Voor het verlenen van een restitutie bij uitvoer over de weg, over de binnenwateren of per spoor gelden de volgende bijzondere bepalingen:

- a) Wanneer het controle-exemplaar T5 of het nationale document dat geldt als bewijs dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, door de bevoegde instanties is geïsoleerd, mogen de betrokken producten, behoudens overmacht, slechts in het kader van de doorvoerhandel, en voor ten hoogste 28 dagen, weer in dit douanegebied worden binnengebracht. Deze termijn geldt niet wanneer de betrokken producten het douanegebied van de Gemeenschap definitief hebben verlaten binnen de oorspronkelijke termijn van 60 dagen.
- b) De toepassing van de onder a) vastgestelde bepalingen wordt door het betaalorgaan op passende wijze steekproefsgewijs gecontroleerd. Daartoe wordt overlegging geëist van de documenten betreffende het vervoer tot in het derde land waar de betrokken producten moeten worden gelost.

▼M8

Wanneer wordt vastgesteld dat niet aan de onder a) genoemde voorwaarden is voldaan, geldt voor de toepassing van artikel 50 het aantal dagen waarmee de termijn van 28 dagen is overschreden, als het aantal dagen waarmee de in artikel 7 bedoelde termijn is overschreden.

▼B

Bij overschrijding van de termijn van 60 dagen als bedoeld in artikel 7, lid 1, en van de termijn van 28 dagen als bedoeld onder a), wordt voor de berekening van het bedrag van de vermindering van de restitutie of van het verbeurde gedeelte van de zekerheid het voor de grootste overschrijding geldende bedrag aangehouden.

3. Voor het verlenen van een restitutie bij uitvoer door de lucht, gelden de volgende bijzondere bepalingen:

- a) Het controle-exemplaar T5 of het nationale document dat als bewijs geldt dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, mag door de bevoegde instanties pas worden geïsoleerd na overlegging van een vervoersdocument waarop een eindbestemming is vermeld die buiten het douanegebied van de Gemeenschap ligt.
- b) ►**M8** Ingeval na het vervullen van de onder a) genoemde formaliteiten wordt vastgesteld dat de producten bij overlading gedurende meer dan 28 dagen in een of meer andere luchthavens binnen het douanegebied van de Gemeenschap hebben verbleven, geldt, behoudens overmacht, voor de toepassing van artikel 50 het aantal dagen waarmee de termijn van 28 dagen is overschreden, als het aantal dagen waarmee de in artikel 7 bedoelde termijn is overschreden. ◀

Bij overschrijding van de termijn van 60 dagen als bedoeld in artikel 7, lid 1, en van de in dit punt bedoelde termijn van 28 dagen, wordt voor de berekening van het bedrag van de vermindering van de restitutie of van het verbeurde gedeelte van de zekerheid het voor de grootste overschrijding geldende bedrag aangehouden.

- c) De toepassing van de in dit lid vastgestelde bepalingen wordt door het betaalorgaan op passende wijze steekproefsgewijs gecontroleerd.
- d) De onder b) bedoelde termijn van 28 dagen geldt niet wanneer de betrokken producten het douanegebied van de Gemeenschap binnen de oorspronkelijke termijn van 60 dagen definitief hebben verlaten.

▼ B*Artikel 10***▼ M5**

1. Wanneer het product in de lidstaat van uitvoer onder een van de vereenvoudigde regelingen voor goederen die worden uitgevoerd per spoor of in grote containers, zoals bedoeld in de artikelen 412 tot en met 442 bis van Verordening (EEG) nr. 2454/93, wordt geplaatst om naar een station van bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap te worden vervoerd of aan een geadresseerde aldaar te worden geleverd, behoeft voor de betaling van de restitutie het controle-exemplaar T5 niet te worden overgelegd.

▼ B

2. Voor de toepassing van lid 1 ziet het bevoegde douanekantoor erop toe dat op het met het oog op de betaling van de restitutie afgegeven document de volgende vermelding wordt aangebracht: „Heeft het douanegebied van de Gemeenschap” verlaten onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers.

3. Het douanekantoor waar de producten onder één van de in lid 1 bedoelde regelingen worden geplaatst, mag een wijziging van de vervoerovereenkomst die tot gevolg heeft dat het vervoer binnen de Gemeenschap wordt beëindigd, slechts toestaan indien vaststaat:

— dat een reeds betaalde restitutie is terugbetaald,

of

— dat de betrokken diensten het nodige hebben gedaan opdat de restitutie niet wordt uitbetaald.

Indien echter de restitutie krachtens lid 1 is uitbetaald en het product het douanegebied van de Gemeenschap niet binnen de vastgestelde termijn heeft verlaten, stelt het bevoegde douanekantoor de met de uitbetaling van de restitutie belaste instantie daarvan in kennis en deelt het die instantie zo spoedig mogelijk alle nodige gegevens mee. In dat geval wordt aangenomen dat de restitutie onverschuldigd is uitbetaald.

▼ M7

4. ► **M9** Wanneer een product dat zich in het kader van de regeling voor extern communautair douanevervoer of de gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer in het verkeer bevindt, in een andere lidstaat dan de lidstaat van uitvoer onder een van de in lid 1 bedoelde regelingen wordt geplaatst om naar een station van bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap te worden vervoerd of aan een geadresseerde aldaar te worden geleverd, wordt bij het douanekantoor waar het product onder een van de bovenbedoelde regelingen wordt geplaatst, in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming” op de keerzijde van het origineel van het controle-exemplaar T5 bij „Opmerkingen” een van de in bijlage I ter opgenomen vermeldingen aangebracht. ◀

▼ B

Bij een wijziging van de vervoerovereenkomst die tot gevolg heeft dat het vervoer binnen de Gemeenschap wordt beëindigd, is lid 3 van overeenkomstige toepassing.

▼ M7

5. ► **M9** Wanneer een product dat zich in het kader van de regeling voor extern communautair douanevervoer of de gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer in het verkeer bevindt, door de spoorwegen in de lidstaat van uitvoer of in een andere lidstaat op grond van een overeenkomst voor gecombineerd rail-wegvervoer wordt overgenomen om per spoor te worden vervoerd naar een bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap, wordt bij het douanekantoor waaronder het spoorwegstation ressorteert waar het product wordt overgenomen, of dat in de nabijheid van dat station ligt, in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming” op de keerzijde van het origineel

▼M7

van het controle-exemplaar T5 bij „Opmerkingen” een van de in bijlage I quater opgenomen vermeldingen aangebracht. ◀

▼B

Bij een wijziging van de overeenkomst voor gecombineerd rail-wegvervoer die tot gevolg heeft dat het vervoer, dat buiten de Gemeenschap moest eindigen, binnen de Gemeenschap wordt beëindigd, mag de spoorwegadministratie slechts tot uitvoering van de gewijzigde overeenkomst overgaan indien het kantoor van vertrek daarmee instemt; in dat geval is lid 3 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

1. Restituties worden slechts verleend voor producten die, ongeacht de douanestatus van de verpakkingen,

- van oorsprong zijn uit de Gemeenschap en daar in het vrije verkeer zijn gebracht, of
- in het vrije verkeer zijn gebracht in de Gemeenschap, of
- in het vrije verkeer zijn gebracht in de Gemeenschap, maar waarvoor de restitutie ten hoogste gelijk is aan de rechten die bij de invoer ervan werden geïnd.

De regelgeving betreffende elke gemeenschappelijke marktordening is bepalend voor de status van elk product ten aanzien van de bepalingen van de eerste alinea.

2. Wanneer de restitutie wordt toegekend op voorwaarde dat het product van communautaire oorsprong is, moet de exporteur de oorsprong zoals in de tweede en de derde alinea omschreven, aangeven volgens de geldende communautaire voorschriften.

Voor de toekenning van de restitutie zijn producten van communautaire oorsprong wanneer zij, overeenkomstig artikel 23 of artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92, geheel en al in de Gemeenschap zijn verkregen of in de Gemeenschap hun laatste ingrijpende be- of verwerking hebben ondergaan.

Onverminderd lid 5, voldoen de producten die zijn verkregen uit:

- materialen van oorsprong uit de Gemeenschap en
- onder de in artikel 1 genoemde verordeningen vallende agrarische materialen die uit derde landen zijn ingevoerd en geen ingrijpende verwerking in de Gemeenschap hebben ondergaan,

niet aan de voorwaarden voor de restitutie.

3. Voor de toepassing van artikel 17, lid 12, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 dient de exporteur te verklaren dat de suiker aan één van de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden voldoet en dient hij die uitdrukkelijk te vermelden.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde verklaringen worden onder dezelfde voorwaarden als de overige elementen van de aangifte ten uitvoer geverifieerd.

5. Bij de uitvoer van samengestelde producten waarvoor een voor één of meer bestanddelen daarvan vastgestelde restitutie geldt, wordt de op dit bestanddeel, respectievelijk deze bestanddelen betrekking hebbende restitutie toegekend voor zover het bestanddeel voldoet, respectievelijk de bestanddelen voldoen aan de in lid 1 genoemde voorwaarde.

De restitutie wordt eveneens toegekend wanneer het bestanddeel, respectievelijk de bestanddelen waarvoor de restitutie wordt gevraagd, zich in één van de lid 1 genoemde situaties bevond, respectievelijk bevonden en zich uitsluitend als gevolg van verwerking ervan in andere producten niet meer in het vrije verkeer bevindt, respectievelijk bevinden.

▼B

6. Voor de toepassing van lid 5 worden als voor een bestanddeel vastgestelde restituties aangemerkt de restituties die gelden voor:
- de basisproducten van de sectoren granen, eieren, rijst, suiker en melk en zuivelproducten, die in de vorm van goederen bedoeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1222/94 worden uitgevoerd;
 - witte suiker en ruwe suiker van GN-code 1701, glucose en glucosestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 90 50, isoglucose van de GN-codes 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 en 1702 90 30 alsmede bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop van de GN-codes 1702 60 95 en 1702 90 99, die in de vorm van de producten genoemd in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 worden uitgevoerd;
 - de producten van de sector melk en zuivelproducten en de sector suiker die in de vorm van producten van de GN-codes 0402 10 91 tot en met 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 tot en met 39, 0403 90 31 tot en met 39, 0403 90 61 tot en met 69, 0404 10 26 tot en met 38, 0404 10 72 tot en met 84 en 0404 90 81 tot en met 89 worden uitgevoerd, alsmede die welke worden uitgevoerd in de vorm van producten van GN-code 0406 30 die zich niet in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden;
 - de producten van de sector granen die in de vorm van producten van de GN-codes 2309 10 11 tot en met 70, 2309 90 31 tot en met 70 worden uitgevoerd en zijn vermeld in bijlage A bij Verordening (EEG) nr. 1766/92;
 - producten van de sector melk en zuivelproducten die in de vorm van producten van de GN-codes 2309 10 11 tot en met 70, 2309 90 31 tot en met 70 worden uitgevoerd en zijn vermeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68.

Artikel 12

1. De restitutievoet voor mengsels van hoofdstuk 2, 10 of 11 van de gecombineerde nomenclatuur is:
 - a) voor mengsels waarvan één van de bestanddelen ten minste 90 gewichtspercenten uitmaakt, de voor dit bestanddeel geldende restitutievoet;
 - b) voor andere mengsels, de restitutievoet welke geldt voor het bestanddeel waarop de laagste restitutie van toepassing is. Wanneer een of meer bestanddelen van deze mengsels niet voor een restitutie in aanmerking komen, wordt voor deze mengsels geen restitutie verleend.
2. Voor de berekening van de restituties voor assortimenten en werken wordt elk bestanddeel als een afzonderlijk product beschouwd.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing voor mengsels, assortimenten en werken waarvoor een specifieke berekeningsregeling is vastgesteld.

Artikel 13

De bepalingen inzake de vaststelling vooraf van de restitutie en inzake de uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet gelden slechts voor producten waarvoor een restitutievoet is vastgesteld die met een cijfer gelijk aan of hoger dan nul is uitgedrukt.

▼ B

Afdeling 2
Gedifferentieerde restitutie

Artikel 14

1. In geval van toepassing van een gedifferentieerde restitutie naar gelang van de bestemming wordt de restitutie slechts betaald indien de in de artikelen 15 en 16 vastgestelde bijkomende voorwaarden zijn vervuld.

▼ M1

▼ B

Artikel 15

▼ M11

1. Het product moet binnen twaalf maanden na de datum waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard:

- a) in ongewijzigde staat worden ingevoerd in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld, of
- b) in ongewijzigde staat worden gelost in een perifere restitutiezone waarvoor de restitutie geldt op grond van het bepaalde in artikel 17, lid 1, onder b), en lid 2.

Onder de in artikel 49 vastgestelde voorwaarden kunnen evenwel aanvullende termijnen worden toegekend.

▼ M8

2. Als producten die in ongewijzigde staat zijn ingevoerd, worden aangemerkt producten ten aanzien waarvan op geen enkele manier blijkt dat be- of verwerking heeft plaatsgevonden.

De volgende behandelingen om de producten te bewaren mogen evenwel vóór de invoer worden verricht zonder dat dit tot gevolg heeft dat de producten niet meer aan het bepaalde in lid 1 voldoen:

- a) inventarisatie;
- b) aanbrengen op de producten of op de verpakking ervan van merken, stempels, etiketten of andere soortgelijke herkenningstekens, op voorwaarde dat deze aanbrenging niet van zodanige aard is dat de producten daardoor ogenschijnlijk van andere oorsprong zijn dan in werkelijkheid het geval is;
- c) wijziging van de merken en de nummers van de colli of wijziging van etiketten, op voorwaarde dat deze wijziging niet van zodanige aard is dat de producten daardoor ogenschijnlijk van andere oorsprong zijn dan in werkelijkheid het geval is;
- d) verpakken, uitpakken, ompakken en herstellen van verpakkingen, op voorwaarde dat deze handelingen niet van zodanige aard zijn dat de producten daardoor ogenschijnlijk van andere oorsprong zijn dan in werkelijkheid het geval is;
- e) luchten;
- f) koelen;
- g) diepvriezen.

Bovendien geldt dat, wanneer een product, alvorens het is ingevoerd, een be- of verwerking heeft ondergaan, het toch wordt geacht in ongewijzigde staat te zijn ingevoerd, op voorwaarde dat die be- of verwerking is gebeurd in het derde land waar alle bij de be- of verwerking verkregen producten zijn ingevoerd.

▼B

3. Het product wordt geacht te zijn ingevoerd wanneer de douaneformaliteiten bij invoer in het derde land, en met name de douaneformaliteiten voor de inning van de rechten bij invoer in dit land, zijn vervuld.

4. Het gedifferentieerde gedeelte van de restitutie wordt betaald voor het gewicht aan producten waarvoor de douaneformaliteiten voor invoer in het derde land zijn vervuld; er wordt echter geen rekening gehouden met de door de bevoegde autoriteiten erkende veranderingen van het gewicht tijdens het vervoer als gevolg van natuurlijke oorzaken of als gevolg van het nemen van de in artikel 7, tweede alinea, bedoelde monsters.

*Artikel 16***▼M11**

1. Het bewijs dat de douaneformaliteiten voor invoer zijn vervuld, wordt geleverd door overlegging van een van de volgende documenten naar keuze van de exporteur:

- a) het douanedocument, een kopie of een fotokopie daarvan, of een print van gelijkwaardige informatie die elektronisch door de bevoegde douaneautoriteit is geregistreerd; die kopie, fotokopie of print moet voor eensluidend zijn gewaarmerkt door:
 - i) de instantie die het origineel heeft geïdentificeerd of de gelijkwaardige informatie elektronisch heeft geregistreerd,
 - ii) een officiële dienst van het betrokken derde land,
 - iii) een officiële dienst van een lidstaat in het betrokken derde land, of
 - iv) een met de betaling van de restitutie belast orgaan;
- b) een verklaring van lossing en invoer die door een erkende, op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde firma (hierna „CTF” genoemd) is opgesteld overeenkomstig de bepalingen in bijlage VI, hoofdstuk III, volgens het model in bijlage VII; in de betrokken verklaring moeten de datum en het nummer van het douanedocument van invoer worden vermeld.

Op verzoek van de exporteur kan een betaalorgaan van de onder a), eerste alinea, bedoelde eis tot overlegging van een verklaring afzien, wanneer het aan de hand van elektronisch door of namens de bevoegde autoriteiten van het derde land geregistreerde informatie kan nagaan of de douaneformaliteiten voor invoer zijn vervuld.

▼B

2. ►**M4** Indien de exporteur, zelfs na daartoe de nodige stappen te hebben ondernomen, het overeenkomstig lid 1, onder a) of b), gekozen document niet kan verkrijgen of indien er twijfel bestaat over de authenticiteit van het overgelegde document of over de juistheid van alle vermelde gegevens, kan het bewijs dat de formaliteiten voor de invoer zijn vervuld, worden geacht te zijn geleverd door overlegging van een of meer van de volgende documenten: ◀

- a) een kopie van het in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld, afgegeven of geïdentificeerd lossingsdocument;

▼M4

- b) een verklaring van lossing die door een in het land van bestemming gevestigde of voor dat land bevoegde officiële instantie van een van de lidstaten is afgegeven overeenkomstig het bepaalde en volgens het model in bijlage VIII, waaruit bovendien blijkt dat het product de plaats van lossing heeft verlaten of althans dat het, voorzover deze instantie bekend is, met het oog op wederuitvoer niet opnieuw is verladen;

▼M4

- c) een verklaring van lossing, opgesteld door een CTF die is erkend overeenkomstig het bepaalde in bijlage VI, hoofdstuk III, volgens het model in bijlage IX, waaruit bovendien blijkt dat het product de plaats van lossing heeft verlaten of althans dat het, voorzover deze firma bekend is, met het oog op wederuitvoer niet opnieuw is verladen;

▼B

- d) een door een in de Gemeenschap gevestigde erkende tussenpersoon afgegeven bankdocument, waaruit blijkt dat, wanneer het in bijlage II genoemde derde landen betreft, op de rekening die de exporteur bij de erkende tussenpersoon heeft lopen, het bedrag voor de betrokken uitvoer is gecrediteerd;
- e) een door een officiële instantie van het betrokken derde land afgegeven verklaring van overname, wanneer het om een aankoop door dat land of door een officiële instantie van dat land of om een voedselhulptransactie gaat;
- f) een verklaring van overname die is afgegeven door een internationale organisatie of door een humanitaire organisatie die is erkend door de lidstaat van uitvoer, wanneer het om een voedselhulptransactie gaat;
- g) een verklaring van overname door een instantie van een derde land waarvan voor de toepassing van artikel 44 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 inschrijvingen kunnen worden aanvaard, ingeval het een aankoop door die instantie betreft.

▼M11

3. De exporteur moet in alle gevallen een kopie of fotokopie overleggen van het vervoersdocument dat betrekking heeft op het vervoer van de producten waarvoor de aangifte ten uitvoer is gedaan.

Op verzoek van de exporteur kan een lidstaat, in geval van containervervoer over zee, genoeg nemen met informatie die gelijkwaardig is aan de in de vervoersdocumenten vervatte informatie, indien zij verkregen is met een informatiesysteem dat wordt beheerd door een derde partij die verantwoordelijk is voor het vervoer van de containers naar de plaats van bestemming, op voorwaarde dat die derde partij gespecialiseerd is in dergelijke activiteiten en dat de lidstaat heeft erkend dat de beveiliging van het informatiesysteem voldoet aan de criteria die zijn vastgesteld in de in de betrokken periode geldende versie van een van de internationaal aanvaarde normen die zijn vermeld in punt 3, onder B, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 885/2006 van de Commissie ⁽¹⁾.

▼B

4. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG en de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening, bepalen dat in nader vast te stellen bijzondere gevallen het bewijs van de invoer als bedoeld in de leden 1 en 2 door overlegging van een bijzonder document of anderszins kan worden geleverd.

▼M4*Artikel 16 bis*

1. Opdat een CTF verklaringen als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder b), en artikel 16, lid 2, onder c), kan afgeven, moet ze zijn erkend door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar ze statutair gevestigd is.

2. De CTF kan, op haar verzoek, worden erkend voor een hernieuwbare periode van drie jaar, indien ze voldoet aan de in bijlage VI, hoofdstuk I, bepaalde voorwaarden. De erkenning geldt voor alle lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 171 van 23.6.2006, blz. 90.

▼M4

3. Bij de erkenning moet worden vermeld of de machtiging tot afgifte van in artikel 16, lid 1, onder b), en lid 2, onder c), bedoelde verklaringen wordt verleend voor alle landen, dan wel beperkt is tot een bepaald aantal derde landen.

Artikel 16 ter

1. De CTF neemt de in bijlage VI, hoofdstuk II, punt 1, bepaalde voorschriften in acht.

Indien een of meer van de in die voorschriften bepaalde voorwaarden niet in acht zijn genomen, trekt de lidstaat die de CTF heeft erkend, de erkenning in voor de periode die nodig is om deze situatie recht te zetten.

2. De lidstaat die de CTF heeft erkend controleert of de prestaties en het optreden van de CTF voldoen aan het bepaalde in bijlage VI, hoofdstuk II, punt 2.

Artikel 16 quater

Lidstaten die CTF's hebben erkend stellen een doeltreffend systeem van sancties in voor de gevallen dat een erkende CTF een onregelmatige verklaring zou hebben afgegeven.

Artikel 16 quinquies

1. De lidstaat die de CTF heeft erkend trekt de erkenning onmiddellijk in

- indien de CTF niet langer voldoet aan de voorwaarden voor erkenning die zijn bepaald in bijlage VI, hoofdstuk I, of
- indien de CTF herhaaldelijk en systematisch onregelmatige verklaringen heeft afgegeven. In dat geval is de in artikel 16 quater bedoelde sanctie niet van toepassing.

2. De intrekking kan volledig zijn of beperkt zijn tot bepaalde onderdelen van de activiteiten van de CTF, afhankelijk van de aard van de geconstateerde tekortkomingen.

3. Wanneer een lidstaat de erkenning van een CTF die tot een groep van bedrijven behoort, intrekt, schorsen de lidstaten die CTF's hebben erkend die tot dezelfde groep behoren als de eerstgenoemde CTF, de erkenning van deze CTF's voor een periode van ten hoogste drie maanden, teneinde de nodige onderzoeken uit te voeren en na te gaan of deze CTF's soortgelijke tekortkomingen vertonen als die welke zijn geconstateerd bij de CTF waarvan de erkenning is ingetrokken.

Voor de toepassing van de voorgaande alinea wordt onder groep van bedrijven verstaan alle bedrijven waarvan het kapitaal direct of indirect voor meer dan 50 % eigendom is van één enkel moederbedrijf, met inbegrip van het moederbedrijf zelf.

Artikel 16 sexies

1. De lidstaten melden de erkenning van CTF's aan de Commissie.

2. Een lidstaat die een erkenning intrekt of schorst meldt dit onmiddellijk aan de andere lidstaten en aan de Commissie, met vermelding van de tekortkomingen die tot de intrekking of de schorsing van de erkenning hebben geleid.

De kennisgeving aan de lidstaten gebeurt via de in bijlage X vermelde centrale instanties van de lidstaten.

▼ M4

3. De Commissie maakt, ter informatie, periodiek een bijgewerkte lijst van de door de lidstaten erkende CTF's bekend.

Artikel 16 septies

1. Verklaringen als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder b), en lid 2, onder c), die zijn afgegeven na de datum van intrekking of schorsing van een erkenning, zijn ongeldig.
2. De lidstaten weigeren verklaringen als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder b), en lid 2, onder c), te aanvaarden, indien zij in de verklaringen onregelmatigheden of gebreken vaststellen. Wanneer dergelijke verklaringen zijn afgegeven door een door een andere lidstaat erkende CTF, meldt de lidstaat die deze onregelmatigheden heeft vastgesteld, deze aan de lidstaat die de CTF heeft erkend.

▼ M11*Artikel 17*

1. De lidstaten kunnen de exporteur van de verplichting ontslaan om de andere in artikel 16 bedoelde bewijsstukken dan het vervoersdocument of het elektronische equivalent daarvan zoals bedoeld in artikel 16, lid 3, over te leggen, indien het een aangifte ten uitvoer betreft die recht geeft op een restitutie, voor zover:
 - a) het gedifferentieerde gedeelte van de restitutie ten hoogste gelijk is aan:
 - i) 2 400 EUR wanneer het derde land van bestemming of het gebied van bestemming voorkomt in de lijst in bijlage IV;
 - ii) 12 000 EUR wanneer het derde land van bestemming of het gebied van bestemming niet voorkomt in de lijst in bijlage IV, of
 - b) de haven van bestemming gelegen is in de perifere restitutiezone voor het betrokken product.

2. De in lid 1, onder b), bedoelde uitzondering is alleen van toepassing indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) de producten worden vervoerd in containers en het vervoer van de containers naar de haven van lossing vindt plaats over zee;
 - b) in het vervoersdocument wordt als bestemming het in de aangifte ten uitvoer vermelde land vermeld, dan wel een haven die normaal wordt gebruikt voor het lossen van producten die bestemd zijn voor een hinterland dat het in de aangifte ten uitvoer vermelde land van bestemming is;
 - c) het bewijs van lossing wordt geleverd overeenkomstig artikel 16, lid 2, onder a), b) of c).

Op verzoek van de exporteur kan een lidstaat, in geval van containervervoer over zee, ermee instemmen dat het in de eerste alinea, onder c), bedoelde bewijs van lossing wordt vervangen door informatie die gelijkwaardig is aan de in de vervoersdocumenten vervatte informatie, op voorwaarde dat zij verkregen is met een informatiesysteem dat wordt beheerd door een derde partij die verantwoordelijk is voor het vervoer van de containers naar en het lossen van de containers op de plaats van bestemming, op voorwaarde dat die derde partij gespecialiseerd is in dergelijke activiteiten en dat de lidstaat heeft geconstateerd dat de beveiliging van het informatiesysteem voldoet aan de criteria die zijn vastgesteld in de in de betrokken periode geldende versie van een van de internationaal aanvaarde normen die zijn vermeld in punt 3, onder B, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 885/2006.

Het bewijs van lossing kan worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea, onder c), of overeenkomstig het bepaalde in de tweede alinea zonder dat de exporteur moet bewijzen dat hij de

▼ M11

nodige stappen heeft gezet om in het bezit te geraken van het in artikel 16, lid 1, onder a) of b), bedoelde document.

3. De in lid 1, onder a), bedoelde uitzonderingen worden automatisch toegepast, behoudens in geval van toepassing van lid 4.

De in lid 1, onder b), bedoelde uitzondering kan, op verzoek van de exporteur, worden toegestaan voor een periode van drie jaar door middel van een vóór de uitvoer te verstrekken schriftelijke vergunning. Exporteurs die van deze vergunning gebruikmaken, dienen in de betalingsaanvraag het nummer van de toestemming te vermelden.

4. Indien de lidstaat van oordeel is dat producten waarvoor de exporteur aanspraak maakt op toepassing van een uitzondering op grond van dit artikel, zijn uitgevoerd naar een ander land dan het in de aangifte ten uitvoer vermelde land of, naar gelang van het geval, naar een land buiten de betrokken perifere restitutiezone waarvoor de restitutie wordt vastgesteld, dan wel dat de exporteur op kunstmatige wijze een uitvoertransactie heeft opgesplitst met de bedoeling gebruik te maken van een uitzondering, bepaalt de lidstaat onmiddellijk dat de betrokken exporteur niet meer in aanmerking komt voor enige uitzondering op grond van dit artikel.

De betrokken exporteur komt gedurende twee jaar, te rekenen vanaf de datum van intrekking, niet meer in aanmerking voor enige uitzondering op grond van dit artikel.

Indien wordt bepaald dat een exporteur niet meer in aanmerking komt voor enige uitzondering, vervalt zijn recht op de uitvoerrestitutie voor de betrokken producten en moet de restitutie worden terugbetaald, tenzij de exporteur voor de betrokken producten het bij artikel 16 voorgescreven bewijs levert.

Bovendien vervalt het recht op uitvoerrestituties voor producten waarvoor een aangifte ten uitvoer is gedaan na de datum van de verrichting die heeft geleid tot intrekking van het recht op een uitzondering, en moeten de restituties worden terugbetaald, tenzij de exporteur voor de betrokken producten het bij artikel 16 voorgescreven bewijs levert.

▼ B*Artikel 18*

1. In afwijking van artikel 14 wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 20, op verzoek van de exporteur een deel van de restitutie betaald, zodra het bewijs is geleverd dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten.

2. Het in lid 1 bedoelde deel van de restitutie wordt berekend aan de hand van de laagste restitutievoet, verminderd met 20 % van het verschil tussen de vooraf vastgestelde voet en de laagste voet, met dien verstande dat niet-vaststelling van een restitutie als de laagste restitutievoet wordt beschouwd.

Wanneer het uit te betalen bedrag niet groter is dan 2 000 EUR, kan de lidstaat de betaling van dat bedrag tot de betaling van het totale bedrag van de restitutie uitstellen, behalve ingeval de betrokken exporteur verklaart dat hij met betrekking tot deze transactie geen aanspraak op betaling van een aanvullend bedrag zal maken.

3. Ingeval de producten de bestemming die is vermeld in vak 7 van het afgegeven certificaat met vaststelling vooraf van de restitutie, niet hebben bereikt:

a) wordt de restitutievoet voor de in vak 7 vermelde bestemming toegepast, wanneer de restitutievoet voor de werkelijke bestemming gelijk is aan of hoger dan die voor de in vak 7 vermelde bestemming;

▼B

b) wordt, wanneer de restitutievoet voor de werkelijke bestemming lager is dan die voor de in vak 7 vermelde bestemming, een restitutievoet toegepast:

- die gelijk is aan de voet voor de werkelijke bestemming,
- welke, behoudens overmacht, wordt verminderd met 20 % van het verschil tussen de restitutie voor de in vak 7 vermelde bestemming en die voor de werkelijke bestemming.

Voor de toepassing van dit artikel worden de restitutievoeten in aanmerking genomen die gelden op de dag waarop de certificaataanvraag is ingediend. Deze restitutievoeten worden eventueel aangepast op de dag waarop de aangifte ten uitvoer of de betalingsaangifte wordt aanvaard.

Wanneer de eerste en de tweede alinea van toepassing zijn en wanneer ook artikel 51 op dezelfde uitvoertransactie van toepassing is, wordt het op grond van de eerste alinea toe te passen bedrag met de in artikel 51 bedoelde sanctie verminderd.

4. Wanneer een restitutie is vastgesteld in het kader van een inschrijving waarvoor een clause van verplichte bestemming geldt, wordt de niet-vaststelling van een periodieke restitutie of de eventuele vaststelling van een periodieke restitutie voor deze verplichte bestemming, op de datum waarop de certificaataanvraag is ingediend en op de datum waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, voor de bepaling van de laagste restitutievoet niet in aanmerking genomen.

Artikel 19

1. De leden 2 tot en met 5 zijn van toepassing bij uitvoer van een product op basis van een uitvoer- of voorfixatiecertificaat met verplichte bestemming.

2. Ingeval het product de verplichte bestemming niet heeft bereikt, wordt slechts het overeenkomstig artikel 18, lid 2, berekende deel van de restitutie betaald.

3. Wanneer het product door overmacht een andere bestemming krijgt dan die waarvoor het certificaat is afgegeven, wordt op verzoek van de exporteur een restitutie uitbetaald indien hij van de overmacht en van de werkelijke bestemming van het product het bewijs levert; het bewijs omtrent de werkelijke bestemming wordt overeenkomstig de artikelen 15 en 16 geleverd.

4. Bij toepassing van lid 3 geldt de restitutie voor de reële bestemming; deze restitutie mag evenwel niet hoger zijn dan de restitutie voor de bestemming die is vermeld in vak 7 van het afgegeven certificaat met vaststelling vooraf van de restitutie.

De restitutievoet wordt eventueel aangepast op de dag waarop de aangifte ten uitvoer of de betalingsaangifte wordt aanvaard.

5. Wanneer een product wordt uitgevoerd met een in het kader van artikel 44 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 afgegeven certificaat en de restitutie naar bestemming is gedifferentieerd, wordt de vooraf vastgestelde restitutie slechts toegekend indien de exporteur, naast de in artikel 16 bedoelde bewijzen, het bewijs levert dat het product, in het kader van de op het certificaat vermelde inschrijving, in het derde land van invoer aan de in de inschrijvingsvoorwaarden genoemde instantie is afgeleverd.

▼B

Afdeling 3

Specifieke maatregelen ter bescherming van de
financiële belangen van de Gemeenschap*Artikel 20*

1. Wanneer

a) ernstige twijfel bestaat over de werkelijke bestemming van het product,

of

b) het product opnieuw in de Gemeenschap zou kunnen worden ingevoerd wegens een verschil tussen het bedrag van de restitutie voor het uitgevoerde product en het bedrag van de niet-preferentiële rechten bij invoer voor eenzelfde product op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard,

of

c) het concrete vermoeden bestaat dat het product in ongewijzigde staat of na be- of verwerking in een derde land opnieuw in de Gemeenschap zal worden ingevoerd met vrijstelling of verlaging van dat recht,

wordt de niet-gedifferentieerde restitutie of het in artikel 18, lid 2, bedoelde gedeelte van de restitutie slechts betaald indien het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten overeenkomstig artikel 7, en

i) bij een niet-gedifferentieerde restitutie, het product binnen twaalf maanden na de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, in een derde land is ingevoerd of daar binnen die termijn een ingrijpende be- of verwerking in de zin van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 heeft ondergaan;

ii) bij een naar bestemming gedifferentieerde restitutie, het product binnen twaalf maanden na de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, in ongewijzigde staat in een nader bepaald derde land is ingevoerd.

Voor de invoer in een derde land geldt het bepaalde in artikel 15 en artikel 16.

Voor alle restituties kunnen de bevoegde diensten van de lidstaten bovendien aanvullende bewijzen eisen waaruit ten genoegen van de bevoegde autoriteiten moet blijken dat het product daadwerkelijk op de markt is gebracht in een derde land van invoer of daar een ingrijpende be- of verwerking in de zin van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 heeft ondergaan.

Onder de in artikel 49 bedoelde voorwaarden kunnen aanvullende termijnen worden vastgesteld.

2. De lidstaten passen het bepaalde in lid 1, op eigen initiatief en ook op verzoek van de Commissie toe.

Het bepaalde voor het in lid 1, onder b), bedoelde geval wordt niet toegepast indien de concrete omstandigheden van de betrokken transactie — met name gelet op de vervoerskosten — waarschijnlijk het gevaar van wederinvoer uitsluiten. Voorts kunnen de lidstaten van toepassing van het bepaalde voor het in lid 1, onder b), bedoelde geval afzien wanneer het restitutiebedrag voor de betrokken aangifte ten uitvoer niet hoger is dan 500 EUR.

3. Wanneer, bij toepassing van lid 1, het product na het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap door overmacht onderweg verloren is gegaan, wordt:

▼B

- bij een niet-gedifferentieerde restitutie, het volledige restitutiebedrag betaald,
- een gedifferentieerde restitutie, het bedrag van het overeenkomstig artikel 18 bepaalde gedeelte van de restitutie betaald.

4. Het bepaalde in lid 1 wordt toegepast voordat de restitutie wordt betaald.

De restitutie wordt evenwel beschouwd als niet verschuldigd en moet worden terugbetaald wanneer de bevoegde autoriteiten, zelfs na betaling van de restitutie, vaststellen dat:

- a) het product is vernietigd of ernstig beschadigd voordat het in een derde land op de markt is gebracht of in een derde land een ingrijpende be- of verwerking in de zin van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 heeft ondergaan, tenzij de exporteur ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan aantonen dat de uitvoer onder zodanige economische voorwaarden heeft plaatsgevonden dat het product redelijkerwijze op de markt van een derde land kon worden afgezet, onverminderd het bepaalde in artikel 21, lid 2, tweede alinea;
- b) het product twaalf maanden na de datum van uitvoer uit de Gemeenschap in een derde land nog steeds onder een rechtenopschortende regeling is geplaatst zonder in een derde land een ingrijpende be- of verwerking in de zin van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 te hebben ondergaan, en de uitvoer niet heeft plaatsgevonden in het kader van een normale handelstransactie;
- c) het uitgevoerde product opnieuw in de Gemeenschap wordt ingevoerd zonder dat het een ingrijpende be- of verwerking in de zin van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 heeft ondergaan, en het niet-preferentiële recht bij invoer lager is dan de toegekende restitutie, en de uitvoer niet heeft plaatsgevonden in het kader van een normale handelstransactie;
- d) de in bijlage V bedoelde uitgevoerde producten opnieuw in de Gemeenschap worden ingevoerd:
 - nadat zij in een derde land een be- of verwerking hebben ondergaan zonder het in artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 bedoelde niveau van be- of verwerking te hebben bereikt, en
 - daarbij in aanmerking komen voor de toepassing van een nulrecht of van een recht bij invoer dat lager is dan het niet-preferentiële recht.

Ingeval de lidstaten vaststellen dat andere dan de in bijlage V vermelde producten een risico op verlegging van het handelsverkeer vormen, stellen zij de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk in kennis.

De leden c) en d) zijn niet van toepassing ingeval het bepaalde in titel VI, hoofdstuk 2 „Terugkerende goederen” van Verordening (EEG) nr. 2913/92 wordt toegepast, en in de gevallen waarin de producten op zijn vroegst twee jaar na de dag van uitvoer opnieuw worden ingevoerd.

Artikel 51 is niet van toepassing in de onder b), c), en d), bedoelde gevallen.

▼B

Afdeling 4

GevalLEN waarin geen restitutie wordt verleend

Artikel 21

1. Restituties worden niet verleend indien de producten op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard, niet van gezonde handelskwaliteit zijn.

De producten voldoen aan de in de eerste alinea vervatte eis wanneer zij in normale omstandigheden en onder de op de restitutieaanvraag vermelde omschrijving op het grondgebied van de Gemeenschap in de handel kunnen worden gebracht en ingeval deze producten bestemd zijn voor menselijke consumptie, de kenmerken en de toestand ervan niet van dien aard zijn dat de producten helemaal niet of slechts in aanzienlijk mindere mate voor dit doel kunnen worden gebruikt.

Of producten al dan niet aan de eisen van de eerste alinea voldoen, moet worden onderzocht aan de hand van de in de Gemeenschap geldende normen of gebruiken.

De restitutie wordt ► **C1** evenwel ◀ toegekend indien de uitgevoerde producten in het land van bestemming moeten voldoen aan bijzondere voorwaarden, waaronder met name gezondheids- of hygiënische voorschriften, die niet in overeenstemming zijn met de in de Gemeenschap geldende normen of gebruiken. De exporteur moet op verzoek van de bevoegde autoriteit aantonen dat de producten voldoen aan die in het derde land van bestemming in acht te nemen voorwaarden.

Bovendien kunnen voor bepaalde producten bijzondere voorschriften worden vastgesteld.

2. Wanneer het product bij het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap van gezonde handelskwaliteit is, moet het overeenkomstig artikel 18, lid 2, berekende deel van de restitutie worden toegekend, tenzij artikel 20 van toepassing is. Dit recht kan echter niet worden verleend, wanneer bewezen is:

- dat het product ten gevolge van een latent gebrek dat later tot uiting komt, niet meer van gezonde handelskwaliteit is;
- dat het product niet meer aan de eindverbruiker kon worden verkocht omdat de uiterste datum waarop het product mocht worden verbruikt en de datum van uitvoer te dicht bij elkaar lagen.

Wanneer bewezen is dat het product niet meer van gezonde handelskwaliteit is vóór de douaneformaliteiten voor invoer in een derde land worden vervuld, mag het gedifferentieerde deel van de restitutie niet worden toegekend.

3. Restituties worden niet verleend indien de producten de bij de communautaire wetgeving van toepassing verklaarde toelaatbare maximumniveaus van radioactiviteit overschrijden. Ongeacht de oorsprong van de producten gelden hiervoor de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 737/90 van de Raad ⁽¹⁾ vastgestelde niveaus.

Artikel 22

1. Bij uitvoer van producten waarop een uitvoerheffing of uitvoerbelasting wordt toegepast die vooraf is vastgesteld of in het kader van een inschrijving is bepaald, wordt geen restitutie verleend.

2. Wanneer voor een of meer bestanddelen van een samengesteld product vooraf een uitvoerheffing of uitvoerbelasting is vastgesteld,

⁽¹⁾ PB L 82 van 29.3.1990, blz. 1.

▼B

wordt voor dit bestanddeel, respectievelijk voor deze bestanddelen geen restitutie verleend.

Artikel 23

Voor producten die aan boord van schepen zijn verkocht of uitgedeeld en aansluitend daarop wederom in de Gemeenschap kunnen worden binnengebracht met gebruikmaking van de vrijstellingen als bepaald in Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad ⁽¹⁾, wordt geen restitutie verleend.

HOOFDSTUK 2

Voorschot op de restitutie bij uitvoer*Artikel 24*

1. Zodra de aangifte ten uitvoer is aanvaard, schieten de lidstaten op verzoek van de exporteur het restitutiebedrag geheel of gedeeltelijk voor, op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld die gelijk is aan het bedrag van het voorschot, verhoogd met 10 %.

De lidstaten kunnen bepalen onder welke voorwaarden om vooruitbetaling van een deel van de restitutie kan worden verzocht.

2. Bij de berekening van het voorschot wordt uitgegaan van de voor de opgegeven bestemming geldende restitutievoet, in voorkomend geval aangepast met de andere op grond van de communautaire wetgeving toe te passen bedragen.

3. De lidstaten kunnen afzien van de toepassing van lid 1 wanneer het te betalen bedrag kleiner is dan of gelijk is aan 2 000 EUR.

Artikel 25

1. Wanneer het voorschot hoger is dan het werkelijk voor de betrokken uitvoer of voor een equivalente uitvoer verschuldigde bedrag, leidt de bevoegde autoriteit onverwijld de procedure van artikel 29 van Verordening (EEG) nr. 2220/85 in met het oog op de betaling door de exporteur van het verschil tussen deze beide bedragen, verhoogd met 10 %.

Wanneer evenwel als gevolg van overmacht:

— de overeenkomstig deze verordening vereiste bewijzen om voor de restitutie in aanmerking te komen, niet kunnen worden geleverd,

of

— het product op een andere bestemming komt dan die waarvoor het voorschot is berekend,

wordt geen betaling van het door de 10 % verhoging gevormde bedrag gevorderd.

2. Wanneer een product, als gevolg van een door derden ten nadele van de exporteur begane onregelmatigheid, de bestemming waarvoor het voorschot was berekend niet bereikt, en de exporteur de bevoegde autoriteiten hiervan op eigen initiatief onmiddellijk schriftelijk op de hoogte brengt en het restitutievoorschot terugbetaalt, blijft de in lid 1 bedoelde verhoging beperkt tot de rente die verschuldigd is voor de periode tussen de ontvangst en de terugbetaling van het voorschot, berekend volgens het bepaalde in artikel 52, lid 1, vierde alinea.

⁽¹⁾ PB L 105 van 23.4.1983, blz. 1.

▼B

Deze bepaling is niet van toepassing wanneer de bevoegde autoriteiten de exporteur reeds in kennis hebben gesteld dat zij voornemens zijn een controle uit te voeren of wanneer de exporteur op een andere wijze kennis had van het feit dat de bevoegde autoriteiten voornemens waren een controle uit te voeren.

3. Als equivalente uitvoer wordt beschouwd uitvoer, na wederinvoer van producten onder de regeling terugkerende goederen, van equivalente producten van dezelfde onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur, voorzover is voldaan aan de voorwaarden vermeld in artikel 40, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 3719/88.

▼M2

Deze bepaling is slechts van toepassing wanneer de regeling terugkerende goederen is gebruikt in de lidstaat waar de aangifte ten uitvoer voor de eerste uitvoer is aanvaard of in de lidstaat van oorsprong, in overeenstemming met hetgeen is bepaald in artikel 15 van Richtlijn 97/78/EG van de Raad⁽¹⁾ tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht.

▼M8**▼B**

TITEL III

ANDERE SOORTEN VAN UITVOER EN BIJZONDERE GEVALLEN

HOOFDSTUK 1

Met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen en bevoorrading*Artikel 36*

1. In de zin van deze verordening worden met uitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap gelijkgesteld:

- a) leveranties voor de bevoorrading in de Gemeenschap:
 - van zeeschepen,
 - van luchtvaartuigen in gebruik voor het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen;
- b) leveranties aan in de Gemeenschap gevestigde internationale organisaties;
- c) leveranties aan strijdkrachten die op het grondgebied van een lidstaat zijn gestationeerd doch die niet tot die lidstaat behoren.

2. Lid 1 is slechts van toepassing voorzover de producten van dezelfde soort, die met het oog op deze bestemmingen uit derde landen worden ingevoerd, bij invoer in de betrokken lidstaat voor vrijstelling van rechten in aanmerking komen.

3. Leveringen van producten die bestemd zijn voor in de Gemeenschap gelegen opslagruimten van internationale in humanitaire hulp gespecialiseerde organisaties en die in derde landen voor voedselhulpoperaties worden gebruikt, worden met uitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap gelijkgesteld.

De toestemming om de eerste alinea toe te passen wordt gegeven door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van opslag, die de douanestatus

⁽¹⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 9.

▼B

van de opslagplaats bepalen en de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de betrokken producten hun bestemming bereiken.

▼M1

4. Het bepaalde in artikel 5, lid 7, is niet van toepassing op de in het onderhavige artikel bedoelde leveringen. De lidstaten kunnen evenwel passende maatregelen nemen om controle van de producten mogelijk te maken.

▼B*Artikel 37*

1. Voor de in de artikelen 36 en 44 bedoelde leveranties kunnen de lidstaten voor de betaling van de restituties toestemming verlenen om in afwijking van artikel 5 de hierna beschreven procedure te gebruiken. De exporteur aan wie toestemming wordt verleend van deze procedure gebruik te maken, kan niet tegelijkertijd voor eenzelfde product de normale procedure aanwenden.

De toestemming kan worden beperkt tot bepaalde plaatsen waar in de lidstaat van uitvoer producten aan boord worden gebracht. De toestemming kan betrekking hebben op in andere lidstaten aan boord gebrachte producten, in welk geval artikel 8 van toepassing is.

2. ►**M1** Voor de elke maand overeenkomstig dit artikel aan boord gebrachte producten wordt voor de bepaling van de geldende restitutievoet de laatste dag van de maand in aanmerking genomen. ◀

▼M10

Het ontstaansfeit voor de wisselkoers dat geldt voor de restitutie, is het in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1913/2006 van de Commissie ⁽¹⁾ bedoelde ontstaansfeit.

▼M1

3. Wanneer de restitutie in het kader van een inschrijving wordt vastgesteld, moet het certificaat op de laatste dag van de maand geldig zijn.

▼B

4. De exporteur moet een controleregister bijhouden waarin de volgende gegevens worden vermeld:

- a) de gegevens die volgens artikel 5, lid 4, voor de identificatie van de producten nodig zijn;
- b) de naam of het inschrijvingsnummer van het zeeschip of de zeeschepen of van het luchtvaartuig of de luchtvaartuigen aan boord waarvan de producten zijn gebracht;
- c) de datum van het aan boord brengen.

De in de eerste alinea bedoelde gegevens moeten in het register voorkomen uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de producten aan boord zijn gebracht. Wanneer de producten evenwel in een andere lidstaat aan boord worden gebracht, moeten bovenbedoelde gegevens in het register voorkomen uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de exporteur ervan in kennis moet zijn gesteld dat de producten aan boord zijn gebracht.

Voorts moet de exporteur medewerking verlenen aan de door de lidstaten nodig geachte controlemaatregelen en moet hij het controleregister gedurende ten minste drie jaar na het einde van het lopende kalenderjaar bewaren.

5. De lidstaten kunnen bepalen dat het register mag worden vervangen door de bij elke leverantie gebruikte documenten waarop de douaneautoriteiten de datum hebben vermeld waarop de producten aan boord zijn gebracht.

(¹) PB L 365 van 21.12.2006, blz. 52.

▼B

6. Het bepaalde in de leden 2 tot en met 5 is van overeenkomstige toepassing voor de in artikel 36, lid 1, onder b) en c), bedoelde leveranties.

Artikel 38

1. Voor de toepassing van artikel 36, lid 1, onder a), worden de producten die bestemd zijn om aan boord van luchtvaartuigen of passagiersschepen, veerboten daarbij inbegrepen, te worden verbruikt en die vóór het aan boord brengen zijn bereid, geacht aan boord van deze vervoermiddelen te zijn bereid.

2. Dit artikel is slechts van toepassing voorzover de exporteur voldoende bewijsstukken overlegt met betrekking tot hoeveelheid, aard en kenmerken van de basisproducten die voor de bereiding zijn gebruikt en waarvoor de restitutie wordt aangevraagd.

3. De in artikel 40 vervatte regeling betreffende bevoorradingsdepots kan worden gebruikt voor de bereidingen bedoeld in de leden 1 en 2.

Artikel 39

1. De restitutie wordt slechts betaald indien het product waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, uiterlijk 60 dagen na de dag van aanvaarding, in ongewijzigde staat een van de in artikel 36 bedoelde bestemmingen heeft bereikt.

2. De bepalingen van artikel 7, leden 3 en 4, zijn van toepassing in het geval bedoeld in lid 1.

3. Indien, alvorens een van de in artikel 36 bedoelde bestemmingen te bereiken, een product waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, over ander communautair grondgebied wordt vervoerd dan over dat van de lidstaat op het grondgebied waarvan de aanvaarding geschiedde, wordt het bewijs dat dit product zijn voorgeschreven bestemming heeft bereikt, door overlegging van het controle-exemplaar T5 geleverd.

►C1 De vakken ◀ 33, 103, 104 en eventueel 105 van het controle-exemplaar worden ingevuld. In vak 104 worden de dienovereenkomstige vermeldingen aangebracht.

4. Formulier 302, dat de producten vergezelt die in het kader van artikel 36, lid 1, onder c), aan de strijdkrachten worden geleverd, wordt met het in lid 3 bedoelde controle-exemplaar T5 gelijkgesteld op voorwaarde dat de bevoegde militaire autoriteiten op dat formulier certificeren dat zij de producten hebben ontvangen.

Artikel 40

1. De lidstaten kunnen het restitutiebedrag onder de hierna omschreven bijzondere voorwaarden aan de exporteur voorschieten, wanneer het bewijs wordt geleverd dat de producten behoudens overmacht binnen dertig dagen na de aanvaarding van de aangifte ten uitvoer in onder douanetoezicht staande ruimten zijn opgeslagen met het oog op de bevoorrading in de Gemeenschap van:

— zeeschepen,

of

— luchtvaartuigen gebruikt in het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen,

of

— boor- of productieplatforms als bedoeld in artikel 44.

▼B

De onder douanetoezicht staande ruimten, hierna bevoorradsingsdepots genoemd, en de dephouder moeten speciaal voor de toepassing van dit artikel zijn erkend.

2. De lidstaat op het grondgebied waarvan zich het bevoorradsingsdepot bevindt, erkent slechts dephouder en bevoorradsingsdepots die de nodige waarborgen bieden. De erkenning kan worden ingetrokken.

Erkend worden slechts de dephouder die zich schriftelijk ertoe verbinden:

a) de producten voor de bevoorrading in de Gemeenschap van:

- zeeschepen,
- of
- luchtvaartuigen in gebruik voor het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen,
- of
- boor- en productieplatforms als bedoeld in artikel 44;

in ongewijzigde staat of diepgevroren en/of na verpakking aan boord te brengen;

b) een register bij te houden dat de bevoegde instanties in staat stelt de nodige controles uit te voeren en waarin met name worden vermeld:

- de datum van inslag in het bevoorradsingsdepot,
- de nummers van de douanedocumenten waarvan de producten vergezeld gaan en de naam van het betrokken douanekantoor,
- de gegevens die volgens artikel 5, lid 4, nodig zijn voor de identificatie van de producten,
- de datum van vertrek van de producten uit het bevoorradsingsdepot,
- het inschrijvingsnummer en eventueel de naam van het zeeschip of de zeeschepen of van het luchtvaartuig of de luchtvaartuigen aan boord waarvan de producten zijn gebracht of de naam van het volgende depot,
- de datum van het aan boord brengen;

c) dit register nog ten minste drie jaar na het einde van het lopende kalenderjaar te bewaren;

d) medewerking te verlenen aan elke, met name periodieke, controlemaatregel die de bevoegde instanties wenselijk achten om na te gaan of het bepaalde in dit lid wordt nageleefd;

e) de bedragen te betalen die in geval van toepassing van artikel 42 van hen zullen worden gevorderd als terugbetaling van de restitutie.

3. Het bedrag dat de exporteur op grond van lid 1 wordt uitgekeerd, wordt door de instantie die het voorschot heeft betaald, als een betaling geboekt.

Artikel 41

1. Indien de aangifte ten uitvoer in de lidstaat waar het bevoorradsingsdepot zich bevindt, is aanvaard, maakt de bevoegde douaneinstantie bij de inslag in het bevoorradsingsdepot op het nationale document dat zal worden gebruikt om het voorschot op de restitutie te verkrijgen, melding van het feit dat de producten zich in de in artikel 40 bedoelde omstandigheden bevinden.

2. Indien de aangifte ten uitvoer in een andere lidstaat dan in die waar het bevoorradsingsdepot zich bevindt, is aanvaard, wordt het bewijs

▼B

dat de producten in een bevoorradingsdepot zijn opgeslagen, geleverd door overlegging van het controle-exemplaar T5.

▼M9

Met name de vakken 33, 103 en 104 en, in voorkomend geval, 105 van het controle-exemplaar T5 worden ingevuld. In vak 104 van het controle-exemplaar T5 wordt onder de rubriek „Andere” een van de in bijlage II bis opgenomen vermeldingen aangebracht.

▼B

Het bevoegde douanekantoor van de lidstaat van bestemming bevestigt de opslag op het controle-exemplaar, na te hebben nagegaan of de producten in het in artikel 40, lid 2, bedoelde register zijn ingeschreven.

Artikel 42

1. Indien wordt vastgesteld dat een in een bevoorradingsdepot opgeslagen product niet de voorgeschreven bestemming heeft gekregen of deze niet meer kan krijgen, moet de dephouder aan de bevoegde instantie van de lidstaat van opslag een forfaitair bedrag betalen.

2. Het in lid 1 bedoelde forfaitaire bedrag wordt als volgt berekend:

- a) de som van de rechten bij de invoer die van toepassing zijn op eenzelfde product wanneer dit in de lidstaat van opslag in het vrije verkeer wordt gebracht,
- b) het overeenkomstig punt a) berekende bedrag wordt met 20 % verhoogd.

Het voor de berekening van de rechten bij invoer in aanmerking te nemen tarief is:

— het tarief dat gold op de dag waarop het product een andere dan de voorgeschreven bestemming heeft gekregen of van waaraf het de voorgeschreven bestemming niet meer kon krijgen,

of

— wanneer deze dag niet kan worden bepaald, dat van de dag waarop is vastgesteld dat de verplichte bestemming niet in acht is genomen.

3. Wanneer de dephouder kan bewijzen dat het voor het betrokken product voorgesloten bedrag lager is dan het overeenkomstig lid 2 berekende forfaitaire bedrag, betaalt hij het voorgesloten bedrag terug, verhoogd met 20 %.

Indien evenwel het bedrag in een andere lidstaat is voorgesloten, bedraagt de verhoging 40 %. In dat geval wordt voor de lidstaten die niet aan de Economische en monetaire unie deelnemen voor de omrekening in nationale valuta van de lidstaat van opslag gebruik gemaakt van de wisselkoers van de euro die op de datum die voor de berekening van de in lid 2, onder a), bedoelde rechten is aangehouden.

4. Het in dit artikel bedoelde bedrag hoeft niet te worden betaald over de verliezen die gedurende de opslag in het bevoorradingsdepot als gevolg van de natuurlijke gewichtsvermindering van de producten of als gevolg van het verpakken zijn opgetreden.

Artikel 43

1. De bevoegde instanties van de lidstaat waar het bevoorradingsdepot zich bevindt, verrichten ten minste eenmaal per twaalf maanden een materiële controle op de in dit bevoorradingsdepot opgeslagen producten.

Indien de inslag van de producten in en de uitslag uit het bevoorradingsdepot evenwel onder permanente materiële controle van de douanediensdiensten plaatsvinden, is het voldoende dat de bevoegde instanties

▼B

op de producten die zich in opslag bevinden, een administratieve controle uitoefenen.

2. De bevoegde instanties van de lidstaat van opslag kunnen toestaan dat de producten naar een tweede bevoorradingsdepot worden overgebracht.

In dit geval wordt in het register van het eerste bevoorradingsdepot een vermelding betreffende het tweede bevoorradingsdepot aangebracht. Het tweede bevoorradingsdepot en de tweede dephouder moeten voor de toepassing van het ten aanzien van het bevoorradingsdepot bepaalde eveneens speciaal zijn erkend.

Wanneer de producten in het tweede bevoorradingsdepot onder controle zijn geplaatst, komen de bij toepassing van artikel 42 te betalen bedragen voor rekening van de tweede dephouder.

3. Wanneer het tweede bevoorradingsdepot niet in dezelfde lidstaat is gelegen als het eerste, wordt het bewijs dat de producten in het tweede depot zijn opgeslagen geleverd door middel van het origineel van het controle-exemplaar T5, waarop een van de in artikel 41, lid 2, aangegeven vermeldingen voorkomt.

Het bevoegde douanekantoor van de lidstaat van bestemming bevestigt de opslag op het controle-exemplaar T5, na te hebben nagegaan of de producten in het in artikel 40, lid 2, bedoelde register zijn ingeschreven.

4. Wanneer de producten na opslag in een bevoorradingsdepot in een andere lidstaat aan boord worden gebracht dan in die van opslag, wordt het bewijs dat de producten aan boord zijn gebracht, volgens de procedure van artikel 39, lid 3, geleverd.

5. Het bewijs dat de producten onder controle zijn geplaatst in een ander bevoorradingsdepot, het bewijs dat de producten aan boord zijn gebracht in de Gemeenschap en het bewijs van de in artikel 44 en artikel 45, lid 3, onder a), bedoelde leveranties worden, behoudens overmacht, geleverd binnen twaalf maanden na de datum van vertrek van de producten uit het bevoorradingsdepot, waarbij het bepaalde in artikel 49, leden 3, 4 en 5, van overeenkomstige toepassing is.

HOOFDSTUK 2

Bijzondere gevallen

Artikel 44

1. Leveranties van boordproviand aan:

a) boor- of productieplatforms, met inbegrip van daarbij horende installaties voor dienstverlening, die zich binnen het gebied van het Europees continentaal plat of het continentaal plat van het niet-Europese deel van de Gemeenschap bevinden, maar buiten een zone van 3 mijl vanaf de basislijn waarvan voor de afbakening van de territoriale wateren van een lidstaat wordt uitgegaan,

en

b) marine- en hulpschepen die de vlag van een lidstaat voeren en in volle zee opereren,

worden voor de vaststelling van de restitutievoet als leveranties bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a), beschouwd.

Onder boordproviand wordt verstaan producten die uitsluitend bestemd zijn om aan boord te worden verbruikt.

2. Lid 1 is slechts van toepassing als de restitutievoet in dit geval hoger is dan de laagste restitutievoet.

▼B

De lidstaten kunnen deze bepalingen voor alle leveranties van boordproviand toepassen op voorwaarde dat:

- a) een leverantiebewijs wordt afgegeven,
- en
- b) wat de bevoorrading van platforms betreft, de volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - de leverantie dient te geschieden in het kader van de bevoorradingmaatregelen voor het platform, die door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van waaruit de voor het platform bestemde producten worden verzonden, als normaal worden beschouwd. Behoudens overmacht moet daarbij van de normale haven of plaats van verzending, het normale soort vaartuig — wanneer de bevoorrading over zee geschiedt — en de normale soort verpakking of recipiënt gebruik worden gemaakt;
 - het bevoorradingsschip of de -helikopter moet worden geëxploiteerd door een natuurlijke of door een rechtspersoon die binnen de Gemeenschap een administratie bijhoudt die voor inzage beschikbaar is en voldoende gegevens bevat om bijzonderheden in verband met de reis of vlucht na te gaan.

3. Het in lid 2, onder a), bedoelde leverantiebewijs moet volledige gegevens over de producten bevatten, alsmede de naam en/of andere identificatiegegevens van het platform, marine- of hulpschip waaraan is geleverd en de leverantiedatum. De lidstaten mogen bijkomende gegevens verlangen.

Het leverantiebewijs wordt ondertekend,

- a) voor platforms: door een persoon die volgens een verklaring van de exploitanten van het platform verantwoordelijk is voor de bevoorrading. De bevoegde autoriteiten nemen passende maatregelen om de echtheid van de transactie te waarborgen. De lidstaten delen de Commissie de getroffen maatregelen mede;
- b) voor marine- of voor hulpschepen: door de defensieautoriteiten.

In afwijking van lid 2 kunnen de lidstaten de exporteurs bij de bevoorrading van platforms van overlegging van het leverantiebewijs vrijstellen, wanneer het een levering betreft:

- die recht geeft op een restitutie van ten hoogste 3 000 EUR per uitvoertransactie,
- ten aanzien waarvan de betrokken lidstaat over voldoende waarborgen beschikt dat de producten ter bestemming zijn aangekomen, en
- waarvoor het vervoersdocument en het betalingsbewijs worden overgelegd.

4. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat die de restitutie betaalt, controleren de opgegeven, aan platforms geleverde hoeveelheden door verificatie van de administratie van de exporteur en van de exploitant van het schip of van de helikopter waarmee de leverantie is verricht. Zij vergewissen zich tevens ervan dat in het kader van dit artikel niet meer proviand wordt geleverd dan het boordpersoneel nodig heeft.

Voor de toepassing van de vorige alinea kan, indien nodig, een beroep worden gedaan op de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.

▼M9

5. Wanneer bij een leverantie aan een platform artikel 8 van toepassing is, wordt in vak 104 van het controle-exemplaar T5 onder de rubriek „Andere” een van de in bijlage II ter opgenomen vermeldingen aangebracht.

▼B

6. In geval van toepassing van artikel 40 moet de entrepouhouder zich ertoe verbinden in het in artikel 40, lid 2, onder b), bedoelde

▼B

register de identificatiegegevens van het platform waarvoor de zending is bestemd te vermelden, alsmede de naam/het nummer van het vaartuig/de helikopter waarmee de leverantie wordt uitgevoerd en de datum waarop de producten aan boord van het platform worden gebracht. De in lid 3, onder a), bedoelde leverantiebewijzen maken deel uit van het register.

7. De lidstaten dragen ervoor zorg dat een register wordt bijgehouden van de hoeveelheden die, met toepassing van dit artikel, van elke groep producten aan platforms worden geleverd.

Artikel 45

1. Leveranties voor de bevoorrading buiten de Gemeenschap worden voor de vaststelling van de toe te kennen restitutievoet met de in artikel 36, lid 1, onder a), bedoelde leveranties gelijkgesteld.

2. Ingeval de restitutie naar bestemming is gedifferentieerd, is lid 1 van toepassing op voorwaarde dat het bewijs wordt gegeven dat de daadwerkelijk aan boord gebrachte producten dezelfde zijn als die welke met dit doel het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten.

3. Het in lid 2 bedoelde bewijs wordt als volgt geleverd:

a) Het bewijs van directe leverantie aan boord voor bevoorrading wordt geleverd met een douanedocument of een document dat is geïssueerd door de douaneautoriteiten van het derde land waar de producten aan boord zijn gebracht; dit document kan volgens het model in bijlage III worden opgesteld.

Het moet worden ingevuld in een of meer officiële talen van de Gemeenschap en in een taal die in het betrokken derde land in gebruik is.

Onder directe leverantie wordt verstaan de levering van een container of een niet-gesplitste partij producten die aan boord van een schip wordt gebracht.

b) Wanneer de uitgevoerde producten niet voor directe leverantie zijn bestemd en in het derde land van bestemming onder een regeling voor douanetoezicht worden geplaatst alvorens deze aan boord voor bevoorrading worden afgeleverd, kan het bewijs dat ze aan boord zijn gebracht, met de volgende documenten worden geleverd:

— een douanedocument of een document dat door de douaneautoriteiten van het derde land is geïssueerd en waarin wordt verklaard dat de inhoud van een container of een niet-gesplitste partij producten in een bevoorradingsdepot is geplaatst en dat de betrokken producten uitsluitend voor bevoorrading zullen worden gebruikt; dit document kan volgens het model in bijlage III worden opgesteld, en

— een douanedocument of een document dat is geïssueerd door de douaneautoriteiten van het derde land waar de producten aan boord zijn gebracht en waarin wordt verklaard dat alle producten van de oorspronkelijke container of van de oorspronkelijke partij het depot definitief hebben verlaten en aan boord zijn afgeleverd en hoeveel deelleveringen hebben plaatsgehad; dit document kan worden opgesteld volgens het model in bijlage III.

c) Wanneer de onder a) of onder b), tweede streepje, bedoelde documenten niet kunnen worden overgelegd, kan de lidstaat ermee instemmen dat het bewijs wordt geleverd met een door de scheepskapitein of een andere scheepsofficier van dienst ondertekend certificaat van ontvangst dat van het scheepsstempel is voorzien.

Wanneer de onder b), tweede streepje, bedoelde documenten niet kunnen worden overgelegd, kan de lidstaat ermee instemmen dat het bewijs wordt geleverd met een door een beambte van de lucht-

▼B

vaartmaatschappij ondertekend certificaat van ontvangst dat van het stempel van deze maatschappij is voorzien.

- d) De onder a) of onder b), tweede streepje, bedoelde documenten mogen slechts door de lidstaten worden aanvaard indien zij volledige gegevens over de aan boord geleverde producten bevatten en indien de leveringsdatum, het registratienummer en, indien deze bestaat, de naam van het schip of het luchtvaartuig, respectievelijk van de schepen of luchtvaartuigen erin zijn vermeld. Om te garanderen dat de als boordproviand geleverde hoeveelheden overeenstemmen met de normale behoeften van de bemanningsleden en van de passagiers van het betrokken schip of luchtvaartuig, mogen de lidstaten eisen dat aan hen nadere inlichtingen of aanvullende documenten worden verstrekt.
4. In alle gevallen moeten bij het verzoek om betaling een kopie of fotokopie van het vervoersdocument alsmede het document waaruit blijkt dat de voor bevoorrading bestemde producten zijn betaald, worden gevoegd.
5. De producten die onder het in artikel 40 bedoelde stelsel zijn geplaatst, mogen niet voor de in lid 3, onder b), bedoelde leveranties worden gebruikt.
6. Artikel 17 is van overeenkomstige toepassing.
7. In het in dit artikel bedoelde geval zijn de bepalingen van artikel 37 niet van toepassing.

Artikel 46

1. In afwijking van artikel 161, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 worden de voor het eiland Helgoland bestemde producten voor de toepassing van de bepalingen inzake de betaling van de uitvoerrestituties geacht te zijn uitgevoerd.
2. Producten bestemd voor San Marino worden niet beschouwd als zijnde uitgevoerd voor de toepassing van de bepalingen inzake de betaling van uitvoerrestituties.

Artikel 47

1. Voor producten die opnieuw worden uitgevoerd op grond van artikel 883 van Verordening (EG) nr. 2454/93 kan slechts een restitutie worden toegekend na een negatief besluit over een verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer, en voorzover de andere voorwaarden voor de toekenning van een restitutie zijn vervuld.
2. Wanneer de producten in het kader van de in lid 1 bedoelde procedure opnieuw worden uitgevoerd, wordt op het in artikel 5, lid 4, bedoelde document een verwijzing naar deze procedure aangebracht.

Artikel 48

Producten die worden uitgevoerd met als bestemming:

- in een derde land gestationeerde legereenheden die onder een lidstaat of onder een internationale organisatie waarvan ten minste één lidstaat deel uitmaakt, ressorteren,
 - in een derde land gevestigde internationale organisaties waarvan ten minste één lidstaat deel uitmaakt,
 - in een derde land gevestigde diplomatieke vertegenwoordigingen,
- en waarvoor de exporteur de in artikel 16, lid 1 of lid 2, bedoelde bewijsstukken niet kan overleggen, worden geacht in het derde land

▼B

van stationering of van vestiging te zijn ingevoerd indien het bewijs van betaling van de producten, en een door de geadresseerde legereenheid, internationale organisatie of diplomatieke vertegenwoordiging in het derde land afgegeven verklaring van overneming worden overgelegd.

TITEL IV

PROCEDURE VOOR DE RESTITUTIEBETALING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen*Artikel 49*

1. De restitutie wordt slechts op uitdrukkelijk verzoek van de exporteur betaald door de lidstaat op het grondgebied waarvan de aangifte ten uitvoer is aanvaard.

De restitutieaanvraag moet worden ingediend:

- a) hetzij schriftelijk; de lidstaten kunnen daartoe een specifiek formulier voorschrijven;
- b) hetzij met behulp van informatieverwerkende systemen volgens door de bevoegde instanties vastgestelde voorschriften.

▼M6

De lidstaten kunnen evenwel besluiten dat de restitutieaanvragen uitsluitend met behulp van een van de in de tweede alinea bedoelde methoden kunnen worden gedaan.

▼B

Voor de toepassing van dit lid zijn artikel 199, leden 2 en 3, en de artikelen 222, 223 en 224 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van overeenkomstige toepassing.

2. Het dossier voor de betaling van de restitutie of het vrijgeven van de zekerheid moet, behalve in geval van overmacht, worden ingediend binnen twaalf maanden na de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard.

Wanneer het uitvoercertificaat voor de uitvoertransactie die recht geeft op de betaling van de restitutie, door een andere lidstaat dan de lidstaat van uitvoer is afgegeven, moet het dossier voor de betaling van de uitvoerrestitutie een rectoversofofokopie van het naar behoren afgeschreven certificaat bevatten.

3. Wanneer het controle-exemplaar T5 of, in voorkomend geval, het nationale document waaruit blijkt dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, als gevolg van omstandigheden die niet aan de exporteur zijn toe te rekenen, niet binnen drie maanden na afgifte is terugontvangen bij het kantoor van vertrek of bij de centraliserende instantie, kan de exporteur bij de bevoegde instantie een met redenen omkleed verzoek indienen om andere bewijsstukken als gelijkwaardig te erkennen.

Bij dit verzoek worden de volgende bewijsstukken overgelegd:

- a) wanneer als bewijs dat de producten het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten, het controle-exemplaar of het nationale document is afgegeven:

— een kopie of fotokopie van het vervoersdocument

en

▼B

- een document waaruit blijkt dat het product bij een douanekantoor van een derde land is aangeboden, of een of meer van de in artikel 16, leden 1, 2 en 4, bedoelde documenten.

Het in het tweede streepje bedoelde document behoeft niet te worden overgelegd voor uitvoertransacties waarvoor een restitutie van niet meer dan ►**M6** 2 400 EUR ◀ wordt verleend; in dit geval echter is de exporteur gehouden het bewijs van betaling over te leggen.

Bij uitvoer naar een derde land dat partij is bij de overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer, geldt terugzendingsexemplaar nr. 5 van het document voor gemeenschappelijk douanevervoer, naar behoren gevisieerd door dit land, of een voor conform gewaarmerkte fotokopie of een kennisgeving van het douanekantoor van vertrek als bewijsstuk,

- b) bij toepassing van de artikelen 36, 40 of 44: een verklaring van het voor de controle op de betrokken bestemming bevoegde douanekantoor, waaruit blijkt dat aan de voorwaarden voor visering van het controle-exemplaar T5 door dat kantoor is voldaan, of
- c) bij toepassing van artikel 36, lid 1, onder a), of artikel 40: het certificaat van ontvangst, bedoeld in artikel 45, lid 3, onder c), en een document dat de betaling van de voor bevoorrading bestemde producten bewijst.

Voor de toepassing van dit lid heeft een attest van het kantoor van uitgang, waarin wordt bevestigd dat het controle-exemplaar T5 naar behoren is overgelegd en waarin het nummer en het kantoor van afgifte van het T5-document en de datum waarop het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, zijn vermeld, dezelfde waarde als het oorspronkelijke controle-exemplaar T5.

Lid 4 geldt voor het leveren van als gelijkwaardig aangemerkte bewijzen.

4. Wanneer de op grond van artikel 16 vereiste documenten niet binnen de in lid 2 voorgeschreven termijn kunnen worden overgelegd, kunnen de exporteur, wanneer hij zich de nodige moeite heeft gegeven om de documenten binnen die termijn te verkrijgen en mede te delen, op zijn verzoek bijkomende termijnen worden toegestaan om deze documenten over te leggen.

5. Het in lid 3 bedoelde verzoek, al dan niet vergezeld van bewijsstukken, en het in lid 4 bedoelde verzoek om bijkomende termijnen, moeten binnen de in lid 2 bedoelde termijn worden ingediend. Indien deze aanvragen evenwel worden ingediend binnen zes maanden na deze termijn, is het bepaalde in artikel 50, lid 2, eerste alinea, van toepassing.

6. Bij toepassing van artikel 37 moet, behoudens overmacht, het dossier voor de betaling van de restitutie worden ingediend binnen twaalf maanden na de maand waarin de producten aan boord zijn gebracht; in het kader van de in artikel 37, lid 1, bedoelde toestemming kan de exporteur evenwel worden verplicht om de betalingsaanvraag binnen een kortere termijn in te dienen.

7. De bevoegde diensten van een lidstaat kunnen verlangen dat alle documenten van het dossier voor de betaling van de restitutie in de officiële taal of in een van de officiële talen van deze lidstaat worden vertaald.

8. De bevoegde autoriteiten verrichten de in lid 1 bedoelde betaling binnen drie maanden vanaf de dag waarop zij over alle elementen beschikken om het dossier te kunnen afhandelen, behalve:

- a) bij overmacht,
 - of
- b) ingeval over het recht op de restitutie een bijzonder administratief onderzoek loopt, in welk geval de betaling pas plaatsvindt nadat het recht op de restitutie is erkend,

▼B

of

- c) om de compensatie als bedoeld in artikel 52, lid 2, tweede alinea, toe te passen.

▼M4

9. De lidstaten kunnen besluiten geen uitvoerrestituties te verlenen als het bedrag daarvan per aangifte ten uitvoer niet meer dan 100 EUR bedraagt.

▼B*Artikel 50*

1. Indien is voldaan aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten om voor een restitutie in aanmerking te komen, behalve aan één vereiste met betrekking tot een van de in de artikel 7, lid 1, artikel 15, lid 1, en artikel 40, lid 1, bedoelde termijnen, worden de volgende regels toegepast.

- a) De restitutie wordt eerst verlaagd met 15 %.
- b) Het resterende deel van de restitutie, hierna de „verlaagde restitutie” genoemd, wordt verder als volgt verminderd:
- i) 2 % van de verlaagde restitutie wordt verbeurd voor elke dag waarmee de in artikel 15, lid 1, bedoelde termijn wordt overschreden;
 - ii) 5 % van de verlaagde restitutie wordt verbeurd voor elke dag waarmee de in artikel 7, lid 1, bedoelde termijn wordt overschreden, of
 - iii) 10 % van de verlaagde restitutie wordt verbeurd voor elke dag waarmee de in artikel 40, lid 1, bedoelde termijn wordt overschreden.

2. Wanneer het bewijs dat aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten is voldaan, binnen zes maanden na de in artikel 49, leden 2 en 4, bedoelde termijnen wordt geleverd, is het te betalen restitutiebedrag gelijk aan 85 % van de restitutie die zou zijn betaald indien aan alle vereisten was voldaan.

Wanneer het bewijs dat aan alle bij de communautaire regeling vervatte vereisten is voldaan, wordt geleverd binnen zes maanden na de in artikel 49, leden 2 en 4, vastgestelde termijnen, maar de in artikel 7, lid 1, artikel 15, lid 1, of artikel 40, lid 1, bedoelde termijn is overschreden, is het te betalen restitutiebedrag gelijk aan de overeenkomstig lid 1 verlaagde restitutie verminderd met 15 % van het bedrag dat zou zijn betaald indien alle termijnen in acht waren genomen.

3. Wanneer de restitutie overeenkomstig artikel 24 is voorgeschoten en één of meer van de in artikel 7, lid 1, en artikel 15, lid 1, bedoelde termijnen zijn overschreden, is de verbeurde zekerheid gelijk aan:

- de overeenkomstig lid 1 berekende verlaging,
- verhoogd met 10 %.

Het overige deel van de zekerheid wordt vrijgegeven.

Wanneer de restitutie overeenkomstig artikel 24 is voorgeschoten en het bewijs dat aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten is voldaan, binnen zes maanden na de in artikel 49, leden 2 en 4, vastgestelde termijnen wordt geleverd, is het terug te betalen bedrag gelijk aan 85 % van de zekerheid.

Indien in het in de derde alinea bedoelde geval ook één of meer van de in artikel 7, lid 1, en artikel 15, lid 1, bedoelde termijnen zijn overschreden, moet worden terugbetaald:

▼B

- een bedrag dat gelijk is aan het in de derde alinea bedoelde terug te betalen bedrag,
 - verminderd met het overeenkomstig de eerste alinea verbeurde zekerheidsbedrag.
4. Het totale bedrag waarmee het restitutiebedrag wordt verminderd, mag niet hoger zijn dan het volledige restitutiebedrag dat zou zijn betaald indien aan alle vereisten was voldaan.
5. In de zin van dit artikel wordt de niet-inachtneming van de in artikel 7, lid 1, gestelde termijn gelijkgesteld met de niet-inachtneming van de in artikel 39, lid 1, genoemde termijn.
6. Wanneer artikel 4, lid 2, en/of artikel 18, lid 3, en/of artikel 51 van toepassing zijn:
- wordt de berekening van de in dit artikel bedoelde verminderingen gebaseerd op het op grond van artikel 4, lid 2, en/of artikel 18, lid 3, en/of artikel 51 verschuldigde restitutiebedrag;
 - mag het bedrag van de op grond van dit artikel toegepaste restitutieverminderingen niet hoger zijn dan het op grond van artikel 4, lid 2, en/of artikel 18, lid 3, en/of artikel 51 verschuldigde restitutiebedrag.

HOOFDSTUK 2

Sancties en terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen*Artikel 51*

1. Wanneer wordt vastgesteld dat een exporteur, in het kader van het toekennen van restitutie, een hogere uitvoerrestitutie heeft gevraagd dan de geldende, is de verschuldigde restitutie voor de betreffende uitvoer gelijk aan de voor de werkelijke uitvoer geldende restitutie, verminderd met een bedrag dat gelijk is aan:
- a) de helft van het verschil tussen de gevraagde restitutie en de geldende restitutie voor het daadwerkelijk uitgevoerde product;
 - b) het dubbele van het verschil tussen de gevraagde restitutie en de geldende restitutie, indien de exporteur opzettelijk onjuiste gegevens heeft verstrekt.

▼M8

2. Als gevraagde restitutie wordt beschouwd het bedrag dat is berekend aan de hand van de op grond van artikel 5 verstrekte gegevens. Wanneer de restitutievoet verschilt naargelang van de bestemming, wordt het gedifferentieerde gedeelte van de gevraagde restitutie berekend aan de hand van de op grond van artikel 49 verstrekte gegevens over hoeveelheid, gewicht en bestemming.

▼B

3. De in lid 1, onder a), bedoelde sanctie wordt niet toegepast:
- a) in geval van overmacht;
 - b) in uitzonderlijke gevallen waarin de exporteur vaststelt dat de gevraagde restitutie te hoog is en hij dit op eigen initiatief onmiddellijk en schriftelijk aan de bevoegde autoriteiten meldt, tenzij de bevoegde autoriteiten zelf de exporteur ervan in kennis hebben gesteld dat zij voornemens zijn diens aanvraag te onderzoeken of de exporteur langs een andere weg kennis heeft gekregen van dit voornemen of de bevoegde autoriteiten reeds de onregelmatigheid van de gevraagde restitutie hebben vastgesteld;
 - c) indien het duidelijk gaat om een vergissing wat de gevraagde restitutie betreft en de bevoegde autoriteit dat heeft erkend;

▼B

- d) indien de restitutieaanvraag is ingediend overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1222/94, en met name in artikel 3, lid 2, van die verordening, en de restitutie is berekend op basis van de gemiddelde hoeveelheden die in een gegeven periode zijn gebruikt;
- e) in geval van aanpassingen van het gewicht voor zover de gewichtsfwijking aan een verschil in de toegepaste weegmethode is toe te schrijven.

4. Indien de in lid 1, onder a) of b), bedoelde vermindering een negatief bedrag oplevert, is dit negatieve bedrag verschuldigd door de exporteur.

5. Wanneer de bevoegde autoriteiten vaststellen dat de gevraagde restitutie onjuist was en de uitvoer niet is geschied, zodat vermindering van de restitutie niet mogelijk is, betaalt de exporteur een bedrag dat gelijk is aan het in lid 1, onder a), respectievelijk b), bedoelde sanctiebedrag dat van toepassing zou zijn indien de uitvoer zou hebben plaatsgevonden. Wanneer de restitutievoet varieert naar gelang van de bestemming, wordt, tenzij het om een verplichte bestemming gaat, voor de berekening van de gevraagde restitutie en van de toe te passen restitutie de laagste positieve voet of de voet die overeenkomt met de overeenkomstig artikel 24, lid 2, of artikel 26, lid 4, vermelde bestemming, indien die hoger is, in aanmerking genomen.

6. De in de leden 4 en 5 bedoelde bedragen moeten binnen 30 dagen na de datum van ontvangst van het verzoek tot betaling worden voldaan. Indien deze betalingstermijn niet in acht wordt genomen, betaalt de exporteur over de periode die 30 dagen na de datum van ontvangst van het verzoek tot betaling aanvangt en eindigt op de dag vóór die waarop het gevraagde bedrag wordt betaald, een rente die aan de hand van de in artikel 52, lid 1, bedoelde rentevoet wordt berekend.

▼M8

7. De sancties worden niet toegepast wanneer alleen wegens de toepassing van artikel 4, lid 2, artikel 18, lid 3, en/of artikel 50 de gevraagde restitutie hoger is dan de geldende restitutie.

▼B

8. De sancties gelden onverminderd de eventueel door de lidstaat opgelegde aanvullende sancties.

9. De lidstaten mogen afzien van de toepassing van sancties die ►**M6** 100 EUR ◀ of minder per aangifte ten uitvoer bedragen.

▼M8

10. Indien het in de aangifte ten uitvoer vermelde product niet door het certificaat wordt gedekt, is geen restitutie verschuldigd en is het bepaalde in lid 1 niet van toepassing.

▼B

11. Indien de restitutie vooraf is vastgesteld, wordt de sanctie berekend op basis van de restitutievoeten die golden op de dag waarop de certificaataanvraag werd ingediend, zonder rekening te houden met het verlies van de restitutie ingevolge artikel 4, lid 1, of de vermindering van de restitutie ingevolge artikel 4, lid 2, of artikel 18, lid 3. Zo nodig worden deze restitutievoeten op de dag van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer of de betalingsaangifte aangepast.

Artikel 52

1. Onverminderd de verplichting tot betaling van het negatieve bedrag als bedoeld in artikel 51, lid 4, is de begunstigde verplicht, indien een restitutie ten onrechte is betaald, de ten onrechte ontvangen bedragen terug te betalen, waaronder begrepen de overeenkomstig artikel 51, lid 1, geldende sanctiebedragen, vermeerderd met een rente over het tussen de betaling en de terugbetaling verstreken tijdvak. Indien evenwel:

▼M8

- a) de terugbetaling door een nog niet vrijgegeven zekerheid wordt gewaarborgd, geldt het verbeuren van de zekerheid overeenkomstig artikel 25, lid 1, als teruggave van de verschuldigde bedragen;

▼B

- b) de zekerheid reeds is vrijgegeven, betaalt de begunstigde het bedrag van de zekerheid die zou zijn verbeurd, vermeerderd met de rente over de periode vanaf het vrijgeven van de zekerheid tot en met de dag voorafgaande aan die van de betaling.

De bedragen moeten binnen 30 dagen na de datum van ontvangst van het verzoek tot betaling worden betaald.

Wanneer om terugbetaling wordt gevraagd, mag de lidstaat voor de berekening van de rente het tijdstip van betaling op de 20e dag na de datum van de aanvraag stellen.

De toe te passen rentevoet wordt vastgesteld overeenkomstig het nationale recht; de rentevoet mag evenwel niet lager zijn dan die welke wordt toegepast voor terugvorderingen van bedragen in het kader van nationale regelingen.

Wanneer betalingen ten onrechte zijn gedaan als gevolg van een vergissing van de bevoegde autoriteit, is geen rente verschuldigd of wordt hooguit een door de lidstaat vast te stellen bedrag betaald dat met het ten onrechte behaalde voordeel overeenkomt.

Wanneer de restitutie is betaald aan een cessionaris, zijn de exporteur en de cessionaris voor de terugbetaling van de ten onrechte uitgekeerde bedragen en van de ten onrechte vrijgegeven zekerheden alsmede voor de betaling van de desbetreffende rente, die met die specifieke uitvoertransactie verband houden, gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk. De aansprakelijkheid van de cessionaris is evenwel beperkt tot het aan hem uitgekeerde bedrag, vermeerderd met de rente op dat bedrag.

2. De terugbetaalde bedragen, de bedragen berekend overeenkomstig artikel 51, leden 4 en 5, en de geïnde rente worden aan de betaalorganen overgemaakt en door deze in mindering gebracht op de uitgaven van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), onverminderd het bepaalde in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 595/91 van de Raad ⁽¹⁾.

Indien de betalingstermijn niet in acht wordt genomen, kunnen de lidstaten, in plaats van terugbetaling te eisen, besluiten dat de ten onrechte uitgekeerde bedragen, de ten onrechte vrijgegeven zekerheden en de rente die is verschuldigd tot de dag van de verrekening, op latere betalingen aan de betrokken exporteur in mindering worden gebracht.

De tweede alinea geldt eveneens voor het op grond van artikel 51, leden 4 en 5, te betalen bedrag.

3. Onverminderd de in artikel 51, lid 9, bedoelde mogelijkheid om af te zien van de toepassing van sancties voor kleine bedragen, mogen de lidstaten afzien van terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen, ten onrechte vrijgegeven zekerheden, verschuldigde rente en op grond van artikel 51, lid 4, verschuldigde bedragen, indien het totaal van deze bedragen niet hoger is dan ►**M6** 100 EUR ◀ per aangifte ten uitvoer, voorzover hun nationale wetgeving bepaalt dat in soortgelijke gevallen dergelijke bedragen niet worden teruggevorderd.

4. De in lid 1 bedoelde verplichting tot terugbetaling is niet van toepassing:

- a) indien de betaling is verricht als gevolg van een fout van de bevoegde autoriteiten zelf van de lidstaten of van een andere betrokken autoriteit, en indien de begunstigde de fout redelijkerwijs niet kon ontdekken en hij zijnerzijds te goeder trouw heeft gehandeld, of

⁽¹⁾ PB L 67 van 14.3.1991, blz. 11.

▼B

- b) indien tussen de dag waarop het definitieve besluit tot toekenning van de restitutie ter kennis van de begunstigde is gebracht, en de dag waarop een nationale of communautaire autoriteit de begunstigde voor het eerst heeft ingelicht over het feit dat de betrokken betaling niet verschuldigd was, meer dan vier jaar is verstreken. Deze bepaling is alleen van toepassing indien de begunstigde te goeder trouw heeft gehandeld.

De begunstigde is verantwoordelijk voor de door derden gestelde handelingen die rechtstreeks of zijdelings betrekking hebben op de voor de betaling van de restitutie nodige formaliteiten, met inbegrip van de handelingen van de op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde firma's.

Het bepaalde in dit lid geldt niet voor voorschotten op restituties. Indien als gevolg van de toepassing van dit lid niet hoeft te worden terugbetaald, is de in artikel 51, lid 1, onder a), bedoelde administratieve sanctie niet van toepassing.

TITEL V
SLOTBEPALINGEN

Artikel 53

De lidstaten delen aan de Commissie mede:

- onverwijld, de gevallen waarin artikel 20, lid 1, is toegepast; de Commissie stelt de andere lidstaten daarvan in kennis;

▼M5

- per code van twaalf cijfers, de hoeveelheden producten die in het kader van de in artikel 4, lid 1, tweede alinea, eerste streepje, artikel 6 en artikel 45 bedoelde gevallen zonder uitvoercertificaat met vaststelling vooraf van de restitutie zijn uitgevoerd. De codes zijn per sector gegroepeerd. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de mededeling uiterlijk de tweede maand na de maand waarin de uitvoeraangifte is aanvaard, wordt gedaan.

▼M8

▼B

Artikel 54

1. Verordening (EEG) nr. 3665/87 wordt ingetrokken.

Zij blijft evenwel van toepassing

- op de uitvoer waarvoor de aangifte ten uitvoer vóór het van toepassing worden van deze verordening is aanvaard,

en

- in geval van toepassing van Verordening (EEG) nr. 565/80, op de uitvoer waarvoor de betalingsaangifte vóór het van toepassing worden van de onderhavige verordening is aanvaard.

2. In alle besluiten van de Gemeenschap waarin naar de Verordeningen (EEG) nr. 1041/67, (EEG) nr. 192/75, (EEG) nr. 2730/79, (EEG) nr. 798/80, (EEG) nr. 2570/84, (EEG) nr. 2158/87 en (EEG) nr. 3665/87 of naar bepaalde artikelen van die verordeningen wordt verwezen, moet deze verwijzing worden beschouwd als een verwijzing naar deze verordening of de overeenkomstige artikelen van deze verordening.

De concordantietabel voor de artikelen van Verordening (EEG) nr. 3665/87 is in bijlage I opgenomen.

▼B

Artikel 55

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1999.

Op verzoek van de belanghebbenden is het bepaalde in artikel 7, lid 1, tweede alinea, en artikel 15, lid 4, van toepassing voor uitvoer waarvoor de douaneformaliteiten bij uitvoer op of na 19 januari 1998 zijn vervuld.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I
Concordantietabel

Deze verordening	Verordening (EEG) nr. 3665/87
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2 bis
Artikel 5	Artikel 3
Artikel 6	Artikel 3 bis
Artikel 7	Artikel 4
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 6 bis
Artikel 10	Artikel 7
Artikel 11, leden 1, 5 en 6	Artikel 8
Artikel 11, leden 2, 3 en 4	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 9
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20, leden 1, 2 en 3	Artikel 5
Artikel 20, lid 4	Artikel 15, lid 2
Artikel 21	Artikel 13
Artikel 22	Artikel 14
Artikel 23	Artikel 15, lid 1
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 28, leden 1, 2, 3, 5 en 6	Artikel 27
Artikel 29	Artikel 28
Artikel 30	Artikel 28 bis
Artikel 31	Artikel 29
Artikel 32	Artikel 30
Artikel 33	Artikel 31
Artikel 34	Artikel 32
Artikel 35	Artikel 33
Artikel 36	Artikel 34
Artikel 37	Artikel 35
Artikel 38	Artikel 36
Artikel 39	Artikel 37
Artikel 40	Artikel 38

▼B

Artikel 41	Artikel 39
Artikel 42	Artikel 40
Artikel 43	Artikel 41
Artikel 44	Artikel 42
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	Artikel 45
Artikel 48	Artikel 46
Artikel 49, leden 1 tot en met 7	Artikel 47
Artikel 49, lid 9	Artikel 11, lid 2
Artikel 50	Artikel 48
Artikel 51	Artikel 11, lid 1
Artikel 52	Artikel 11, leden 3 tot en met 6
Artikel 53	Artikel 49
Artikel 54	Artikel 50
Artikel 55	Artikel 51
Bijlage I	Bijlage I
Bijlage II	Bijlage III
Bijlage III	Bijlage IV
Bijlage IV	
Bijlage V	

▼ **M9***BIJLAGE I bis*

In artikel 9, lid 1, onder c), tweede alinea, bedoelde vermeldingen:

- *In het Bulgaars:* Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
- *In het Spaans:* Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado
- *In het Tsjechisch:* Převavní doklad s místem určení mimo ES předložen
- *In het Deens:* Transportdokument med destination uden for EF forelagt
- *In het Duits:* Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
- *In het Ests:* Transpordiks väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
- *In het Grieks:* Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- *In het Engels:* Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
- *In het Frans:* Document de transport avec destination hors CE présenté
- *In het Italiaans:* Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
- *In het Lets:* Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
- *In het Litouws:* Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
- *In het Hongaars:* EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
- *In het Maltees:* Dokument tat-trasport b'destinazzjoni għal barra mill-KE, ipprezentat
- *In het Nederlands:* Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
- *In het Pools:* Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
- *In het Portugees:* Documento transporte com destino fora da CE apresentado
- *In het Roemeens:* Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
- *In het Slowaaks:* Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
- *In het Sloveens:* Predložena je bila prevozna listina za destinacijo izven ES
- *In het Fins:* Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
- *In het Zweeds:* Transportdokument med slutlig destination, utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

▼ M9

BIJLAGE I ter

In artikel 10, lid 4, eerste alinea, bedoelde vermeldingen:

- *In het Bulgaars:* Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт с или големи контейнери:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:
- *In het Spaans:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:
- *In het Tsjechisch:* Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:
- *In het Deens:* Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenkede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:
- *In het Duits:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:
- *In het Ests:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerites:
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:

▼ M9

- Transpordikš vastuvõtmise kuupäev raudteetasutuste võli asjaomase transpordiasutuse poolt:
- *In het Grieks:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
 - Έγγραφο μεταφοράς:
 - τύπος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:
- *In het Engels:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:
- *In het Frans:* Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- *In het Italiaans:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- *In het Lets:* Izvešana no Kapienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kapienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:
 - Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:
- *In het Litouws:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:
 - Gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - Geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

▼ **M9**

- *In het Hongaars:* A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:
 - Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítványozási vállalat ügyintézője által:
- *In het Maltees:* Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:
 - Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:
 - numru:
 - Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriża tat-trasporti konċernata:
- *In het Nederlands:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
- *In het Pools:* Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu kolejną lub w wielkich kontenerach:
 - Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo transportowe:
- *In het Portugees:* Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- *In het Roemeens:* Ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:
 - Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

▼ **M9**

- *In het Slowaaks:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:
 - Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:
- *In het Sloveens:* Izstop s carinskega območja Skupnosti po poenostavljenem tranzitnem postopku Skupnosti za prevoz po železnici ali v velikih zabojnikih:
 - Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:
- *In het Fins:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomaisen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
- *In het Zweeds:* Utförel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

▼ M9

BIJLAGE I quater

In artikel 10, lid 5, eerste alinea, bedoelde vermeldingen:

- *In het Bulgaars:* Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:
- *In het Spaans:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- *In het Tsjechisch:* Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice:
- *In het Deens:* Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for overtagelse ved jernbane:
- *In het Duits:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- *In het Ests:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteetranspordi ühendveo korras:
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:
 - Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteesutuste poolt:
- *In het Grieks:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
 - Έγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:

▼ M9

- αριθμός:
- Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων:
- *In het Engels:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- *In het Frans:* Sortie du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- *In het Italiaans:* Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- *In het Lets:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:
 - Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:
- *In het Litouws:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkelių pagal gabenimo kombinuotą transportą (automobilių keliais ir geležinkelių) tvarką:
 - Gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - Geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:
- *In het Hongaars:* A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):
 - Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:
- *In het Maltees:* Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:
 - Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:

▼ M9

- numru:
- Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriza tat-trasporti konċernata:
- *In het Nederlands:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
 - Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
- *In het Pools:* Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:
 - Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:
- *In het Portugees:* Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- *In het Roemeens:* Ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:
 - Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare:
- *In het Slowaaks:* Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:
 - Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:
- *In het Sloveens:* Izstop s carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
 - Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:
- *In het Fins:* Viety yhteisön tullilaueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:

▼ M9

- numero:
- Päivä, jona rautatieviranomaisen hyväksyi kuljetettavaksi:
- *In het Zweeds:* Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
- Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget:

▼ M7

BIJLAGE II

Lijst van in artikel 16, lid 2, onder d), bedoelde derde landen die het betrokken bedrag pas overmaken na invoer van het product

Algerije
Burundi
Equatoriaal-Guinea
Kenia
Lesotho
Malawi
Santa-Lucia
Senegal
Tanzania

▼M9

BIJLAGE II bis

In artikel 41, lid 2, tweede alinea, bedoelde vermeldingen:

- *In het Bulgaars:* Задължително влизане в продоволствен склад за пла-
сиране на продуктите – Член 40 от Регламент (EO)
№ 800/1999
- *In het Spaans:* Depositado con entrega obligatoria para el avitualla-
miento — Aplicación del artículo 40 del Reglamento
(CE) nº 800/1999
- *In het Tsjechisch:* Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k
zásobování – použití článku 40 nařízení (ES) č.
800/1999
- *In het Deens:* Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til pro-
viantering — anvendelse af artikel 40 i forordning (EF)
nr. 800/1999
- *In het Duits:* Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevor-
rattung — Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999
- *In het Ests:* Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – mää-
ruse (EÜ) nr 800/1999 artikkel 40
- *In het Grieks:* Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον
ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισ-
μού (ΕΚ) αριθ. 800/1999
- *In het Engels:* Compulsory entry into warehouse for delivery for vic-
tualling — Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999
- *In het Frans:* Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avi-
taillement — application de l'article 40 du règlement
(CE) nº 800/1999
- *In het Italiaans:* Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigiona-
mento — applicazione dell'articolo 40 del regolamento
(CE) n. 800/1999
- *In het Lets:* Obligāta ievēšana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm
– Regulas (EK) Nr. 800/1999 40. pants
- *In het Litouws:* Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlį, taikant Re-
glamento (EB) Nr. 800/1999 40 straipsnio nuostatas
- *In het Hongaars:* A vámterület elhagyásának vagy a rendeltetési helyre
való megérkezésének a dátuma – 800/1999/EK rendelet
40. cikke szerint
- *In het Maltees:* Impoġġi fil-maħżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjo-
nar- applikazzjoni ta' l-Artikolu 40 tar-Regolament Nru
800/1999/KE
- *In het Nederlands:* Opslag in depot onder verplichting van levering voor de
bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — Toe-
passing van artikel 40 van Verordening (EG) nr.
800/1999
- *In het Pools:* Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową do-
stawą – zastosowanie art. 40 rozporządzenia (WE) nr
800/1999
- *In het Portugees:* Colocado em entreposto com destino obrigatório para
abastecimento — aplicação do artigo 40.º do Regula-
mento (CE) n.º 800/1999
- *In het Roemeens:* Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de
provizii alimentare – articolul 40 din Regulamentul
(CE) nr. 800/1999,
- *In het Slowaaks:* Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na
zásobovanie – uplatnenie článku 40 nariadenia (ES) č.
800/1999
- *In het Sloveens:* Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba
člena 40 Uredbe (ES) št. 800/1999

▼ **M9**

- *In het Fins:* Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 800/1999 40 artiklan soveltaminen
- *In het Zweeds:* Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999

▼ M9

BIJLAGE II ter

In artikel 44, lid 5, bedoelde vermeldingen:

- *In het Bulgaars:* Доставки на бордови провизии за платформи – Регламент (EO) № 800/1999
- *In het Spaans:* Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) n° 800/1999
- *In het Tsjechisch:* Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 800/1999
- *In het Deens:* Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 800/1999
- *In het Duits:* Bevorrattungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 800/1999
- *In het Ests:* Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 800/1999 artikkel 40
- *In het Grieks:* Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
- *In het Engels:* Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 800/1999
- *In het Frans:* Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — Règlement (CE) n° 800/1999
- *In het Italiaans:* Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CE) n. 800/1999
- *In het Lets:* Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 800/1999
- *In het Litouws:* Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
- *In het Hongaars:* Élelmészeti ellátmány szállítása fúrótornyokra – 800/1999/EK rendelet
- *In het Maltees:* Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi – Regolament Nru 800/1999/KE
- *In het Nederlands:* Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 800/1999
- *In het Pools:* Dostawa zaopatrzenia dla platform – rozporządzenie (WE) nr 800/1999
- *In het Portugees:* Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 800/1999
- *In het Roemeens:* Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 800/1999
- *In het Slowaaks:* Dodávka určená na zásobovanie plošín – Nariadenie (ES) č. 800/1999
- *In het Sloveens:* Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 800/1999
- *In het Fins:* Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 800/1999
- *In het Zweeds:* Proviant till plattformar – Förordning (EG) nr 800/1999

▼ **M11**

BIJLAGE IV

Lijst van de in artikel 17, lid 1, onder a), i) en ii), bedoelde derde landen en gebieden.

▼ **M7**

Albanië
Andorra
Armenië
Azerbeidzjan
Bosnië-Herzegovina

▼ **M9**

▼ **M7**

Ceuta en Melilla
Georgië
Gibraltar
Het eiland Helgoland
IJsland
Kroatië
Liechtenstein
Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië
Marokko
Moldavië
Noorwegen
Oekraïne

▼ **M9**

▼ **M7**

Rusland
Servië en Montenegro
Turkije
Vaticaanstad
Wit-Rusland
Zwitserland

▼B

BIJLAGE V

Lijst van producten waarvoor artikel 20, lid 4, onder d), van toepassing is

- I. De producten als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad (rijst)
- II. De producten als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (suiker en isoglucose)
- III. De producten als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad (granen)
- IV.

GN-code	Rundvlees
0102	Levende runderen
0201	Vlees van runderen, vers of gekoeld
0202	Vlees van runderen, bevroren
0206 10 95	Longhaasjes en omlopen, vers of gekoeld
0206 29 91	Longhaasjes en omlopen, bevroren

V.

GN-code	Melk en zuivelproducten
0402	Melk en room, ingedikt of met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen
0403 90 11 t/m 0403 90 39	Karnemelk in poeder
0404 90 21 t/m 0404 90 89	Bestanddelen van melk
0405	Boter en andere van melk afkomstige vetstoffen
0406 20	Kaas, geraspt of in poeder
0406 30	Smeltkaas
0406 90 13 t/m 0406 90 27	} Andere kaas
0406 90 61 t/m 0406 90 81	
0406 90 86 t/m 0406 90 88	

VI.

GN-code	Wijn
2204 29 62	} Tafelwijn, onverpakt
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

▼B

VII.

GN-code	Landbouwproducten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II bij het Verdrag vallen
1901 90 91	- - - bevattende geen van melk afkomstige vetstoffen, sacharose, isoglucose, glucose of zetmeel, of bevattende minder dan 1,5 gewichtspersent van melk afkomstige vetstoffen, minder dan 5 gewichtspersenten sacharose (het gehalte aan invertsuiker daaronder begrepen) of isoglucose, minder dan 5 gewichtspersenten glucose of zetmeel, met uitzondering van bereidingen in poeder voor menselijke consumptie van producten bedoeld bij de posten 0401 tot en met 0404
2101 12 92	- - - preparaten op basis van extracten, essences of concentraten van koffie
2101 20 92	- - - op basis van extracten, essences en concentraten, van thee of van maté
3505 10 10 m3505 10 90	t/ Dextrine en ander gewijzigd zetmeel
3809 10 10 m3809 10 90	t/ Appretemiddelen, middelen voor het versnellen van het verffproces of van het fixeren van kleurstoffen, alsmede andere producten en preparaten op basis van zetmeel of zetmeelhoudende stoffen

▼ **M4***BIJLAGE VI***Voorwaarden voor de erkenning van en de controle op CTF's door de lidstaten****Hoofdstuk I***Voorwaarden voor erkenning*

- a) De CTF moet rechtsbevoegdheid hebben en moet zijn ingeschreven in het handelsregister van de verantwoordelijke lidstaat.
- b) In de statuten van de CTF moet de controle en het toezicht op landbouwproducten op internationaal niveau als één van de doelstellingen zijn vermeld.
- c) De CTF moet een internationaal werkterrein hebben, teneinde overal in de wereld certificeringstaken te kunnen uitvoeren, hetzij via in derde landen gevestigde dochterbedrijven en/of door bij de lossingswerkzaamheden zelf aanwezig te zijn met eigen bezoldigde inspecteurs uit het dichtstbijzijnde regionale kantoor of uit het nationale kantoor in de Gemeenschap of met plaatselijke vertegenwoordigers die onder het toezicht van de CTF staan.

De in de vorige alinea bedoelde dochterbedrijven moeten voor meer dan de helft van het kapitaal eigendom zijn van de CTF. Indien buitenlands bezit van het kapitaal in het betrokken derde land krachtens de nationale wetgeving echter wordt beperkt tot 50 % of minder, volstaat de effectieve controle van het dochterbedrijf om aan het bepaalde in de vorige alinea te voldoen. Deze effectieve controle moet worden bewezen aan de hand van passende middelen zoals, inzonderheid, het bestaan van een beheersovereenkomst, de samenstelling van de raad van bestuur en de directie of soortgelijke overeenkomsten.

- d) De CTF moet aantonen dat het over ervaring op het gebied van de controle en het toezicht op landbouwproducten en levensmiddelen beschikt. Deze ervaring moet worden aangetoond door overlegging van bewijzen betreffende inspecties die in de voorbije drie jaren zijn uitgevoerd of nog in uitvoering zijn. Deze referenties moeten informatie over het type van de uitgevoerde controles (aard, hoeveelheid producten, plaats van inspectie, enz.) en de namen en adressen van de instanties die informatie over de aanvrager kunnen verstrekken, bevatten.
- e) De CTF moet voldoen aan de eisen die zijn bepaald in de Europese norm EN 45011, punten 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2.a) tot en met p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1.b) tot en met f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.
- f) De financiële situatie van de CTF (kapitaal, omzet, enz.) moet gezond zijn. Bewijzen van haar financiële gezondheid, alsmede de jaarrekeningen van de afgelopen drie jaren, met de balans, de winst- en verliesrekening en, indien wettelijk voorgeschreven, de accountantsverklaring en het directieverslag, moeten worden overgelegd.
- g) De administratieve organisatie van de CTF moet een „interneauditeenheden” omvatten, die de nationale autoriteiten moet bijstaan bij hun controle en inspectie van de erkende CTF's.

Hoofdstuk II*1. Prestatieverplichtingen van de CTF's*

De afgifte van verklaringen door de erkende CTF's vindt plaats onder de verantwoordelijkheid van deze laatste en volgens de regels van het beroep.

De erkende CTF's moeten bij hun werkzaamheden aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij moeten alle mogelijke controles uitvoeren om de identiteit en het gewicht van de in de verklaringen vermelde producten te controleren;
- b) de directie van de CTF moet op passende wijze toezicht houden over de door het personeel van het bedrijf in de derde landen van bestemming uitgevoerde controles;
- c) de CTF's moeten van elke afgegeven verklaring een dossier bijhouden waarin bewijzen van de controlewerkzaamheden die zijn uitgevoerd om tot de in het certificaat vermelde conclusies te komen, zijn opgenomen (controles van de hoeveelheden en documenten, enz.). De dossiers van de afgegeven verklaringen moeten gedurende ten minste vijf jaar worden bewaard;

▼M4

- d) de erkende CTF's moeten de lossingswerkzaamheden controleren met hun eigen, voldoende gekwalificeerd personeel in vaste dienst of met plaatselijke, in het land van bestemming gevestigde of werkzame agenten, of door hun eigen personeel van regionale kantoren of van een nationaal kantoor in de Gemeenschap ter plaatse te sturen. Op de activiteiten van de plaatselijke agenten moet op regelmatige basis toezicht worden uitgeoefend door voldoende gekwalificeerde, permanente personeelsleden van de CTF.

2. *Controle op de prestaties van de CTF's*

- 2.1. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de controle op de grondigheid en de adequaatheid van de door de CTF's uitgevoerde certificeringstaken.

Vóór de hernieuwing van de driejarige erkenningsperiode voeren de nationale autoriteiten een controlebezoek uit in de statutaire zetel van de CTF.

Wanneer er redelijke twijfel bestaat over de kwaliteit en de juistheid van de door een bepaalde CTF opgestelde verklaringen, kan de bevoegde autoriteit in de statutaire zetel van het bedrijf een controle ter plaatse uitvoeren, om zich ervan te vergewissen dat de in deze bijlage vervatte regels correct worden toegepast.

Bij de controle van de CTF besteden de lidstaten bijzondere aandacht aan de werkmethodes en de operationele procedures die de CTF bij de uitvoering van haar taken toepast, en controleren zij steekproefsgewijs de dossiers betreffende in het kader van de procedure voor de betaling van restituties bij het betaalorgaan ingediende verklaringen.

De lidstaten kunnen externe en onafhankelijke accountants aanstellen om de CTF's in het kader van de in deze bijlage vastgestelde procedure te controleren.

De lidstaten kunnen alle andere maatregelen treffen die zij voor een adequate controle op de CTF's noodzakelijk achten.

- 2.2. De autoriteiten van de lidstaten moeten bij de controle van met verklaringen van CTF's gestaafde aanvragen voor uitvoerrestituties bijzondere aandacht schenken aan de volgende aspecten van de certificering:

- a) zij moeten eisen dat de uitgevoerde werkzaamheden in de verklaringen worden beschreven en zich ervan vergewissen dat de beschreven werkzaamheden volstaan om tot de in de verklaring vermelde conclusies te komen;
- b) zij moeten alle in de overgelegde verklaringen geconstateerde tegenstrijdigheden nader onderzoeken;
- c) zij moeten eisen dat de verklaringen worden afgegeven binnen een voor het betrokken geval redelijke termijn.

Hoofdstuk III

1. Door erkende CTF's afgegeven verklaringen bevatten niet alleen de passende informatie die nodig is om de betrokken levering te identificeren en bijzonderheden betreffende het transportmiddel, en de data van aankomst en lossing, maar ook een beschrijving van de controles die zijn uitgevoerd en de methodes die zijn toegepast om de identiteit en het gewicht van de gecertificeerde producten te verifiëren.

De door de CTF's uitgevoerde controles en verificaties moeten worden uitgevoerd bij het lossen, dat kan plaatsvinden tijdens of na het vervullen van de douaneformaliteiten voor invoer. In uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen mogen de controles en verificaties voor de afgifte van verklaringen worden uitgevoerd binnen zes maanden na de datum waarop de goederen zijn gelost en in de verklaring moet worden aangegeven welke handelingen zijn uitgevoerd om de feiten te verifiëren.

2. Voor verklaringen van lossing en invoer (artikel 16, lid 1, onder b)), moet de certificering ook de verificatie omvatten dat de goederen door de douanediens ten voor definitieve invoer zijn ingeklaard. Bij deze controle moet een duidelijk verband blijken tussen het betrokken douanedocument van invoer of de inklaringsprocedure en de betrokken transactie.
3. De erkende CTF's moeten onafhankelijk zijn van de partijen die bij de te controleren transactie betrokken zijn. Met name mag noch de CTF die de inspectie met betrekking tot een bepaalde transactie uitvoert, noch enige tot dezelfde groep behorende dochterfirma, aan de transactie deelnemen als exporteur, douane-expediteur, vervoerder, consignatiehouder of entrepouhou-

▼ M4

der of in welke andere hoedanigheid dan ook die aanleiding tot een belangenconflict zou kunnen geven.

▼M4

BIJLAGE VII

Verklaring van lossing en invoer, als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder b)

1. Verklaring van lossing en invoer
Nr.:
2. Exporteur:
3. EG-lidstaat van uitvoer:
4. Land van bestemming:
5. Beschrijving van de goederen en restitutiecode:
6. Hoeveelheid en identificatie van de verpakking:
 - 6.1. Brutowicht (kg):
Nettogewicht (kg):
 - 6.2. Eenheden (indien de uitvoerrestituties zijn vastgesteld per eenheid):
 - 6.3. Verpakkingsgegevens:
De hoeveelheid bulkgoederen of het aantal en het type van de verpakkingen
Containers: aantal en soort
7. Identiteit van het vervoermiddel (of van de vervoermiddelen):
 - 7.1. Vervoersdocument(en): soort, nummer en datum
8. Plaats van lossing:
 - 8.1. Plaats waar de controle is uitgevoerd (haven, luchthaven, spoorwegstation):
9. Datum van aankomst op de plaats van lossing:
 - 9.1. Datum en tijd waarop met het lossen is begonnen:
 - 9.2. Datum en tijd waarop het lossen is beëindigd:
10. Controleresultaten en -methodes:
 - 10.1. Brutowicht (kg):
Nettogewicht (kg):
 - 10.2. Eenheden (indien de uitvoerrestituties zijn vastgesteld per eenheid):
 - 10.3. Verpakkingsgegevens:
De hoeveelheid bulkgoederen of het aantal en het type van de verpakkingen
Containers: aantal en soort
 - 10.4. Voor de controle van het gewicht toegepaste methodes:
 - 10.5. Opmerkingen:
11. Datum en nummer van het douanedocument van invoer:
12. Andere opmerkingen en met name, in voorkomend geval, verklaring van de redenen waarom de controle op de lossing niet is uitgevoerd op het tijdstip dat de goederen zijn gelost:
13. In de verklaring moeten worden vermeld:
 - 13.1. Naam en functie van de persoon die de goederen heeft gecontroleerd
 - 13.2. Naam, datum en plaats van handtekening, handtekening en stempel van de toezichtfirma

▼ **M4***BIJLAGE VIII***Voorwaarden waaraan moet worden voldaan door officiële agentschappen van de lidstaten die met het oog op de toepassing van artikel 16, lid 2, onder b), in derde landen zijn gevestigd**

1. Het officiële agentschap besluit de verklaring van lossing af te geven op basis van een of meer van de volgende documenten:
 - douanedocumenten van invoer, met inbegrip van een computeruitdraai, indien deze als dusdanig is erkend;
 - nationale havendocumenten en andere door een officiële instantie afgegeven documenten;
 - verklaring van de kapitein of van het transportbedrijf;
 - andere door de importeur verstrekte ontvangstbewijzen.
2. De officiële agentschappen van de lidstaten geven verklaringen van lossing af die als volgt luiden:

Hierbij wordt bevestigd dat ... (beschrijving van de goederen, hoeveelheid en verpakking) op ... (datum van lossing) zijn gelost in... (plaats van lossing/naam van de stad).

Bovendien wordt bevestigd dat het product de plaats van lossing heeft verlaten of, althans, dat het product, voorzover ons bekend is, achteraf niet is geladen om opnieuw te worden uitgevoerd.

De verklaring wordt afgegeven op basis van de volgende documenten:

(lijst van de overgelegde documenten op basis waarvan het agentschap de verklaring heeft afgegeven).

Datum en plaats van handtekening, handtekening en stempel van het officiële agentschap.
3. Het officiële agentschap dat verklaringen van lossing afgeeft, houdt een register en de dossiers van alle afgegeven verklaringen bij, waarin wordt genoteerd op basis van welke documenten de verklaringen zijn afgegeven.

▼M4

BIJLAGE IX

Verklaring van lossing als bedoeld in artikel 16, lid 2, onder c)

1. Verklaring van lossing
Nr.:
2. Exporteur:
3. EG-lidstaat van uitvoer:
4. Land van bestemming:
5. Beschrijving van de goederen en restitutiecode:
6. Hoeveelheid en identificatie van de verpakking:
 - 6.1. Brutowicht (kg):
Nettogewicht (kg):
 - 6.2. Eenheden (indien de uitvoerrestituties zijn vastgesteld per eenheid):
 - 6.3. Verpakkingsgegevens:
De hoeveelheid bulkgoederen of het aantal en het type van de verpakkingen
Containers: aantal en soort
7. Identiteit van het vervoermiddel (of van de vervoermiddelen):
 - 7.1. Vervoersdocument(en): soort, nummer en datum
8. Plaats van lossing:
 - 8.1. Plaats waar de controle is uitgevoerd (haven, luchthaven, spoorwegstation):
9. Datum van aankomst op de plaats van lossing:
 - 9.1. Datum en tijd waarop met het lossen is begonnen:
 - 9.2. Datum en tijd waarop het lossen is beëindigd:
10. Controleresultaten en -methodes
 - 10.1. Brutowicht (kg):
Nettogewicht (kg):
 - 10.2. Eenheden (indien de uitvoerrestituties zijn vastgesteld per eenheid):
 - 10.3. Verpakkingsgegevens:
De hoeveelheid bulkgoederen of het aantal en het type van de verpakkingen
Containers: aantal en soort
- 10.4. Voor de controle van het gewicht toegepaste methodes:
- 10.5. Opmerkingen:
 11. Datum waarop het havengebied is verlaten:
Of van ... het ...
 - 11.1. Transportmiddel
 - 11.2. Certificering dat de goederen niet opnieuw zijn uitgevoerd, als bedoeld in artikel 16, lid 2, onder c):
12. Andere opmerkingen en met name, in voorkomend geval, verklaring van de redenen waarom de controle op de lossing niet is uitgevoerd op het tijdstip dat de goederen zijn gelost:
13. In de verklaring moeten worden vermeld:
 - 13.1. Naam en functie van de persoon die de goederen heeft gecontroleerd
 - 13.2. Naam, datum en plaats van handtekening, handtekening en stempel van de toezichtfirma

▼M7

BIJLAGE X

Lijst van de in artikel 16 sexies bedoelde centrale instanties van de lidstaten

Lidstaat	Centrale instantie
België	Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Tsjechische Republiek	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Denemarken	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Direktoratet for FødevareErhverv
Duitsland	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Republiek Estland	Põllumajandusministeerium
Griekenland	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Spanje	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Frankrijk	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Ierland	Department of Agriculture and Food
Italië	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Republiek Cyprus	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Republiek Letland	Lauku atbalsta dienests (LAD)
Republiek Litouwen	Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (NMA)
Luxemburg	Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement rural
Republiek Hongarije	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Republiek Malta	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Nederland	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Oostenrijk	Bundesministerium für Finanzen
Republiek Polen	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Portugal	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Republiek Slovenië	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Slowaakse Republiek	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Finland	Maa-ja metsätalousministeriö Interventioyksikkö
Zweden	Statens Jordbruksverk (SJV)
Verenigd Koninkrijk	Rural Payments Agency (RPA)

▼ **M11***BIJLAGE XI***Producten en bestemmingen die zijn uitgesloten van de perifere restitutiezone**

PRODUCTSECTOR — UITGESLOTEN BESTEMMINGEN

Suiker (*)

Suiker of suikerproducten van de GN-codes: 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99, 2106 90 30, 2106 90 59 — Marokko, Algerije, Turkije, Syrië, Libanon

Granen (*)

GN-code 1001 — Russische Federatie, Moldavië, Oekraïne, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Albanië, voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Turkije, Syrië, Libanon, Israël, Egypte, Libië, Tunesië, Algerije, Marokko, Ceuta, Melilla.

GN-code 1003 — Alle bestemmingen

GN-code 1004 — IJsland, Russische Federatie

Rijst (*)

GN-code 1006 — Alle bestemmingen

Melk en zuivelproducten (*)

Alle producten — Marokko, Algerije

Melk en zuivelproducten van de GN-codes 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 — Canada, Mexico, Turkije, Syrië, Libanon

0406 — Syrië, Libanon, Mexico

Rund- en kalfsvlees

Alle producten — Alle bestemmingen

Wijn

Alle producten — Zone 3 en zone 4 van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 883/2001, Marokko, Algerije

Pluimvee

Vlees van pluimvee — Alle bestemmingen

Eendagskuikens van GN-code 0105 11 — Verenigde Staten van Amerika, Canada, Mexico

Eieren (*)

Eieren in de schaal van code 0407 00 30 9000 van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties — Japan, Rusland, China, Taiwan

Broedeieren van de codes 0407 00 11 9000 en 0407 00 19 9000 van de nomenclatuur voor de uitvoerrestituties — Verenigde Staten van Amerika, Canada, Mexico

(*) Andere dan in de vorm van goederen die niet zijn vermeld in bijlage I, die minder dan 90 gewichtsprocenten bevatten van het betrokken product.

▼ **M11***BIJLAGE XII***In artikel 8 bedoelde vermeldingen**

— <i>Bulgaars:</i>	Регламент (EO) № 800/1999
— <i>Spaans:</i>	Reglamento (CE) n° 800/1999
— <i>Tsjechisch:</i>	Nářízení (ES) č. 800/1999
— <i>Deens:</i>	Forordning (EF) nr. 800/1999
— <i>Duits:</i>	Verordnung (EG) Nr. 800/1999
— <i>Ests:</i>	Määrus (EÜ) nr 800/1999
— <i>Grieks:</i>	Κανονισμός (EK) αριθ. 800/1999
— <i>Engels:</i>	Regulation (EC) No 800/1999
— <i>Frans:</i>	Règlement (CE) n° 800/1999
— <i>Italiaans:</i>	Regolamento (CE) n. 800/1999
— <i>Lets:</i>	Regula (EK) Nr. 800/1999
— <i>Litouws:</i>	Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
— <i>Hongaars:</i>	800/1999/EK rendelet
— <i>Maltees:</i>	Regolament (KE) Nru 800/1999
— <i>Nederlands:</i>	Verordening (EG) nr. 800/1999
— <i>Pools:</i>	Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
— <i>Portugees:</i>	Regulamento (CE) n.º 800/1999
— <i>Roemeens:</i>	Regulamentul (CE) nr. 800/1999
— <i>Slowaaks:</i>	Nariadenie (ES) č. 800/1999
— <i>Sloveens:</i>	Uredba (ES) št. 800/1999
— <i>Fins:</i>	Asetus (EY) N:o 800/1999
— <i>Zweeds:</i>	Förordning (EG) nr 800/1999